

1 Samuel

¹ Și era un anumit bărbat din Ramataim-Țofim, din muntele Efraim, și numele lui era Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, un efraimit;

² Și el avea două soții; numele uneia era Ana și numele celeilalte Penina; și Penina avea copii, dar Ana nu avea copii.

³ Și acest bărbat se urca în fiecare an, din cetatea sa, pentru a se închina și a sacrifica DOMNULUI oștirilor la Șilo. Și acolo erau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, preoții DOMNULUI.

⁴ Și când era timpul ca Elcana să aducă ofrandă, el dădea porții soției sale Penina și la toți fiii și fiicele ei.

⁵ Dar lui Ana îi dădea o parte aleasă, pentru că o iubea pe Ana; dar DOMNUL îi închisese pântecele.

⁶ Și potrivnica ei de asemenea o provoca foarte mult, pentru a o chinui, deoarece DOMNUL îi închisese pântecele.

⁷ Și așa făcea Elcana an de an; când se urca ea la casa DOMNULUI, cealaltă o provoca astfel; de aceea ea plângea și nu mânca.

⁸ Atunci Elcana, soțul ei, i-a spus: Ana, de ce plângi? Și de ce nu mănânci? Și de ce este inima ta mâhnită? Nu sunt eu mai bun pentru tine decât zece fii?

⁹ Și Ana s-a ridicat după ce au mâncat și au băut la Șilo. Și preotul Eli ședea pe un scaun lângă unul dintre ușorii templului DOMNULUI.

10 Și ea avea sufletul amarât și s-a rugat DOMNULUI și a plâns mult.

11 Și a făcut o promisiune și a spus: DOAMNE al oștirilor, dacă voiești să vezi necazul roabei tale și să îți amintești de mine și să nu uiți pe roaba ta, ci voiești să dai roabei tale un copil de parte bărbătească, atunci îl voi da DOMNULUI în toate zilele vieții lui și briciul nu va trece pe capul lui.

12 Și s-a întâmplat, pe când ea continua să se roage înaintea DOMNULUI, că Eli a luat seama la gura ei.

13 Și Ana vorbea în inima ei; numai buzele i se mișcau, dar vocea nu i se auzea; de aceea Eli gândea că era beată.

14 Și Eli i-a spus: Până când vei fi beată? Depărtează vinul tău de la tine.

15 Și Ana a răspuns și a zis: Nu, domnul meu, eu sunt o femeie cu duhul întristat; nu am băut nici vin, nici băutură tare, ci mi-am turnat sufletul înaintea DOMNULUI.

16 Nu lua pe roaba ta drept o fică a lui Belial, pentru că din marea mea plângere și întristare am vorbit până acum.

17 Atunci Eli a răspuns și a zis: Du-te în pace; și Dumnezeuul lui Israel să îți împlinească rugămintea care ai cerut-o de la el.

18 Și ea a spus: Să găsească roaba ta favoare în ochii tăi. Astfel femeia a mers pe calea ei și a mâncat și fața ei nu mai era tristă.

19 Și ei s-au sculat devreme dimineața și s-au închinat înaintea DOMNULUI și s-au întors și au venit la casa lor în Rama. Și Elcană a cunoscut-o pe Ana, soția sa; și DOMNUL și-a amintit de ea.

20 Și s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul, după

ce Ana rămăsese însărcinată, că a născut un fiu și i-a pus numele Samuel, spunând: Pentru că l-am cerut de la DOMNUL.

²¹ Și bărbatul Elcana și toată casa lui, s-au urcat să sacrifice DOMNULUI sacrificiul anual și să își împlinească promisiunea.

²² Dar Ana nu s-a urcat, pentru că a spus soțului ei: Nu voi urca până când pruncul va fi înțărcat și atunci îl voi duce să se înfățișeze înaintea DOMNULUI și să stea acolo pentru totdeauna.

²³ Și Elcana, soțul ei, i-a spus: Fă cum ți se pare bine; rămâi până îl vei fi înțărcat; numai să își întemeieze DOMNUL cuvântul său. Astfel femeia a rămas și și-a alăptat fiul până l-a înțărcat.

²⁴ Și după ce l-a înțărcat, l-a urcat cu ea, luând trei tauri și o efa de făină și un burduf cu vin și l-a adus în casa DOMNULUI, la Șilo; și copilul era mic.

²⁵ Și au înjunghiat un taur; și au adus pe băiat la Eli.

²⁶ Și ea a spus: O, domnul meu, precum sufletul tău trăiește, domnul meu, eu sunt femeia care a stat lângă tine aici, rugându-se DOMNULUI.

²⁷ Pentru acest copil m-am rugat; și DOMNUL mi-a ascultat rugăminta pe care am cerut-o de la el.

²⁸ De aceea l-am împrumutat și eu DOMNULUI; atât cât va trăi, el va fi împrumutat DOMNULUI. Și el s-a închinat DOMNULUI acolo.

2

¹ Și Ana s-a rugat și a spus: Mi se bucură inima în DOMNUL, cornul meu este înălțat în DOMNUL; gura mea s-a lărgit asupra dușmanilor mei, pentru că eu mă bucur în salvarea ta.

² Nimeni nu este sfânt ca DOMNUL, pentru că nu este altul în afară de tine, nici nu este vreo stâncă asemenea Dumnezeului nostru.

³ Nu mai vorbiți atât de trufaș; să nu iasă aroganță din gura voastră, pentru că DOMNUL este un Dumnezeu al cunoașterii și de el sunt cântărite faptele.

⁴ Arcurile războinicilor sunt sfărâmate și cei care se poticneau sunt încinși cu putere.

⁵ Cei care erau sătui s-au închiriat pentru pâine; și cei flămânzi nu mai sunt flămânzi; astfel încât cea stearpă a născut șapte; și cea care are mulți copii a slăbit.

⁶ DOMNUL ucide și dă viață, coboară în mormânt și ridică de acolo.

⁷ DOMNUL face sărac și bogat; el coboară și înalță.

⁸ El ridică din pulbere pe cel sărac și înalță din balegă pe cerșetor, pentru a-i așeza printre prinți și pentru a-i face să moștenească tronul gloriei, pentru că stâlpii pământului sunt ai DOMNULUI și pe ei a așezat el lumea.

⁹ El va păzi picioarele sfinților săi, iar cei stricați vor amuți în întuneric; căci prin putere niciun om nu va învinge.

¹⁰ Potrivnicii DOMNULUI vor fi sfărâmați în bucăți; din cer el va tuna asupra lor; DOMNUL va judeca marginile pământului și va da putere împăratului său și va înălța cornul unsului său.

¹¹ Și Elcana a mers la Rama, la casa lui. Și copilul servea DOMNULUI înaintea preotului Eli.

¹² Și fiii lui Eli erau fii ai lui Belial; ei nu îl cunoșteau pe DOMNUL.

¹³ Și obiceiul preoților cu poporul era că, atunci

când oferea cineva un sacrificiu, venea servitorul preotului, pe când fierbea carnea, cu un cârlig cu trei dinți pentru carne în mâna lui;

14 Și îl afunda în tigaie, sau în cazan, sau în căldare, sau în oală; preotul lua pentru el tot ce scotea cârligul pentru carne. Astfel făceau la Șilo tuturor israeliților care veneau acolo.

15 De asemenea, înainte ca ei să ardă grăsimea, servitorul preotului venea și spunea omului care sacrifica: Dă carne de fript pentru preot, pentru că nu va lua de la tine carne fiartă, ci crudă.

16 Și dacă vreunul îi spunea: Să lase să ardă acum grăsimea și apoi să iei cât îți dorește sufletul; atunci el îi răspundea: Nu, ci să mi-o dai acum și dacă nu, o voi lua cu forța.

17 De aceea păcatul tinerilor era foarte mare înaintea DOMNULUI, pentru că oamenii detestau ofranda DOMNULUI.

18 Dar Samuel servea înaintea DOMNULUI, fiind copil, încins cu un efod de in.

19 Mai mult, mama sa îi făcea o haină mică și i-o aducea în fiecare an, când se urca împreună cu soțul ei să aducă sacrificiul anual.

20 Și Eli i-a binecuvântat pe Elcana și pe soția lui și a spus: DOMNUL să îți dea sămânță din femeia aceasta pentru împrumutul care este împrumutat DOMNULUI. Și ei au mers la casa lor.

21 Și DOMNUL a cercetat-o pe Ana, astfel că ea a rămas însărcinată și a născut trei fii și două fiice. Și copilul Samuel creștea înaintea DOMNULUI.

22 Și Eli era foarte bătrân și a auzit tot ce făceau fiii săi față de tot Israelul; și cum se culcau cu femeile care se adunau la ușa tabernacolului întâlnirii.

23 Și le-a spus: De ce faceți astfel de lucruri? Pentru că aud de faptele voastre rele de la tot poporul acesta.

24 Nu, fiii mei, pentru că nu este o veste bună ceea ce aud; voi faceți pe poporul DOMNULUI să calce legea.

25 Dacă un om păcătuiește împotriva altuia, judecătorul îl va judeca; dar dacă un om păcătuiește împotriva DOMNULUI, cine se va ruga pentru el? Totuși nu au dat ascultare vocii tatălui lor, pentru că DOMNUL voia să îi ucidă.

26 Și copilul Samuel creștea în continuare și era plăcut deopotrivă DOMNULUI și oamenilor.

27 Și a venit un om al lui Dumnezeu la Eli și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Nu m-am arătat eu în mod clar casei tatălui tău, când ei erau în Egipt în casa lui Faraon?

28 Și nu l-am ales eu dintre toate triburile lui Israel să îmi fie preot, ca să ofere pe altarul meu, să ardă tămâie, să poarte un efod înaintea mea? Și nu am dat eu casei tatălui tău toate ofrandele făcute prin foc ale copiilor lui Israel?

29 Pentru ce loviți cu piciorul sacrificiul meu și ofranda mea, pe care am poruncit-o să fie în locuința mea; și onorezi tu pe fiii tăi mai mult decât pe mine, îngrășându-vă cu cele mai alese dintre toate ofrandele lui Israel, poporul meu?

30 De aceea, DOMNUL Dumnezeu lui Israel spune: Am spus, într-adevăr: Casa ta și casa tatălui tău, vor umbla înaintea mea pentru totdeauna; dar acum DOMNUL spune: Departă de mine, pentru că pe cei care mă onorează îi voi onora și cei care mă disprețuiesc vor fi puțin prețuiți.

31 Iată, vin zile când voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, încât nu va fi un bătrân în casa ta.

32 Și vei vedea un dușman în locuința mea, în toată bogăția pe care Dumnezeu o va da lui Israel; și nu va fi un bătrân în casa ta pentru totdeauna.

33 Și pe acela dintre ai tăi, pe care nu îl voi stârpi de la altarul meu, va fi ca să îți mistuie ochii și să îți mârșăie sufletul; și toți urmașii casei tale vor muri în floarea vârstei lor.

34 Și pentru tine acesta va fi un semn, care va veni peste cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, vor muri amândoi într-o singură zi.

35 Și îmi voi ridica un preot credincios, care va face conform cu ceea ce este în inima mea și în mintea mea; și îi voi zidi o casă sigură; și el va umbla înaintea unsului meu pentru totdeauna.

36 Și se va întâmpla, că oricine va fi rămas în casa ta, va veni și se va ghemui înaintea lui pentru o monedă de argint și o bucată de pâine; și va spune: Pune-mă, te rog, în vreunul dintre serviciile preoțești, ca să mănânc și eu o bucată de pâine.

3

1 Și copilul Samuel servea DOMNULUI înaintea lui Eli. Și cuvântul DOMNULUI era prețios în acele zile; viziunea nu era răspândită.

2 Și s-a întâmplat în acel timp, când Eli era culcat la locul său și ochii săi începeau să slăbească, încât nu putea să vadă,

3 Și înainte să se stingă candela lui Dumnezeu în templul DOMNULUI, unde era chivotul lui Dumnezeu și Samuel era culcat să doarmă,

⁴ Că DOMNUL l-a chemat pe Samuel, iar el a răspuns: Iată-mă.

⁵ Și a alergat la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Dar el a spus: Nu te-am chemat, culcă-te din nou. Și Samuel a mers și s-a culcat.

⁶ Și DOMNUL a chemat din nou: Samuele. Și Samuel s-a ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-mă; căci m-ai chemat. Dar el a răspuns: Nu te-am chemat, fiul meu, culcă-te din nou.

⁷ Și Samuel nu îl cunoștea încă pe DOMNUL, nici cuvântul DOMNULUI nu îi era încă revelat.

⁸ Și DOMNUL l-a chemat pe Samuel din nou, a treia oară. Și el s-a ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Și Eli a priceput că DOMNUL îl chemase pe băiat.

⁹ De aceea Eli i-a spus lui Samuel: Du-te, culcă-te; și așa să fie, dacă te cheamă, să spui: Vorbește, DOAMNE, pentru că servitorul tău ascultă. Astfel Samuel a mers și s-a culcat la locul său.

¹⁰ Și DOMNUL a venit și a stat în picioare și a chemat ca în celelalte dați: Samuele, Samuele. Atunci Samuel a spus: Vorbește, pentru că servitorul tău ascultă.

¹¹ Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Iată, voi face un lucru în Israel, la care vor țiu amândouă urechile oricui îl va auzi.

¹² În acea zi voi împlini împotriva lui Eli toate lucrurile pe care le-am spus referitor la casa lui; când voi începe, voi sfârși de asemenea.

¹³ Fiindcă i-am spus că voi judeca pentru totdeauna casa lui pentru nelegiuirea pe care o știe, deoarece fiii săi s-au făcut nemernici și el nu i-a oprit.

¹⁴ Și de aceea am jurat casei lui Eli că nelegiuirea casei lui Eli nu va fi îndepărtată niciodată nici cu sacrificiu nici cu ofrandă.

¹⁵ Și Samuel a rămas culcat până dimineața și a deschis ușile casei DOMNULUI. Și Samuel se temea să îi arate lui Eli viziunea.

¹⁶ Atunci Eli l-a chemat pe Samuel și i-a spus: Samuele, fiul meu. Iar el a răspuns: Iată-mă.

¹⁷ Și Eli a spus: Care este lucrul pe care DOMNUL ți l-a spus? Te rog să nu îl ascunzi de mine. Așa să îți faci Dumnezeu și încă mai mult, dacă ascunzi de mine ceva din toate lucrurile pe care ți le-a spus.

¹⁸ Și Samuel i-a spus totul și nu a ascuns nimic de el. Și Eli a spus: Este DOMNUL, să faci cum i se pare bine.

¹⁹ Și Samuel creștea și DOMNUL era cu el și nu a lăsat să cadă la pământ niciunul din cuvintele sale.

²⁰ Și tot Israelul, de la Dan până la Beer-Șeba, a cunoscut că Samuel era întemeiat să fie profet al DOMNULUI.

²¹ Și DOMNUL s-a arătat din nou în Șilo, pentru că DOMNUL s-a revelat lui Samuel în Șilo, prin cuvântul DOMNULUI.

4

¹ Și cuvântul lui Samuel a ajuns la tot Israelul. Și Israel a ieșit la bătălie împotriva filistenilor și și-au așezat tabăra lângă Eben-Ezer, iar filistenii au așezat tabăra în Afec.

² Și filistenii s-au desfășurat împotriva lui Israel; și după ce s-a întins bătălia, Israel a fost doborât înaintea filistenilor; și ei au ucis din armata din câmp cam patru mii de bărbați.

³ Și când poporul a venit în tabără, bătrânii lui Israel au spus: De ce ne-a lovit DOMNUL astăzi înaintea filistenilor? Să ne luăm din Șilo chivotul legământului DOMNULUI, ca, atunci când vine printre noi, să ne salveze din mâna dușmanilor noștri.

⁴ Astfel, poporul a trimis la Șilo ca să aducă de acolo chivotul legământului DOMNULUI oștirilor care locuiește între heruvimi. Și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, erau acolo cu chivotul legământului lui Dumnezeu.

⁵ Și când a venit chivotul legământului DOMNULUI în tabără, tot Israelul a strigat cu strigăt mare, încât pământul a răsunat.

⁶ Și când filistenii au auzit zgomotul strigătului au spus: Ce înseamnă zgomotul acestui strigăt mare în tabăra evreilor? Și au înțeles că venise chivotul DOMNULUI în tabără.

⁷ Și filistenii s-au înspăimântat, pentru că ziceau: Dumnezeu a venit în tabără. Și au spus: Vai nouă! Pentru că nu a fost un lucru ca acesta până acum.

⁸ Vai nouă! Cine ne va elibera din mâna acestor Dumnezei puternici? Aceștia sunt Dumnezeii care au lovit pe egipteni cu tot felul de plăgi în pustie.

⁹ Fiți tari și îmbărbătați-vă, filistenilor, ca să nu fiți servitori evreilor, cum v-au fost ei vouă, îmbărbătați-vă și luptați.

¹⁰ Și filistenii s-au luptat și Israel a fost bătut; și au fugit fiecare om la cortul său; și a fost un foarte mare măcel, fiindcă au căzut din Israel treizeci de mii de pedestri.

¹¹ Și chivotul lui Dumnezeu a fost luat; și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au fost uciși.

12 Și un bărbat din Beniamin a alergat din armată și a venit la Șilo în aceeași zi cu hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său.

13 Și când a venit, iată, Eli ședea pe un scaun pe lângă drum, veghind; fiindcă îi tremura inima pentru chivotul lui Dumnezeu. Și când omul a intrat în cetate și a spus aceasta, toată cetatea a strigat.

14 Și când Eli a auzit zgomotul strigătului, a spus: Ce înseamnă zgomotul acestui tumult? Și bărbatul a venit în grabă și i-a istorisit lui Eli.

15 Și Eli era în vârstă de nouăzeci și opt de ani; și ochii săi erau slabi, încât nu putea să vadă.

16 Și bărbatul i-a spus lui Eli: Eu sunt unul care a venit din armată și am fugit astăzi din armată. Și Eli a spus: Ce s-a făcut acolo, fiul meu?

17 Și mesagerul a răspuns și a zis: Israel a fugit dinaintea filistenilor și a fost de asemenea un mare măcel în popor și cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, sunt morți, și chivotul lui Dumnezeu este luat.

18 Și s-a întâmplat, când i-a amintit despre chivotul lui Dumnezeu, că Eli a căzut pe spate de pe scaunul său, lângă poartă; și și-a frânt gâtul și a murit, pentru că era om bătrân și greu. Și el judecase pe Israel patruzeci de ani.

19 Și nora lui, soția lui Fineas, era însărcinată și aproape să nască; și când a auzit veștile că a fost luat chivotul lui Dumnezeu și că socrul ei și soțul ei au murit, s-a încovoiat și a intrat în durerile nașterii, pentru că au apucat-o durerile.

20 Și când era pe moarte, femeile care stăteau lângă ea i-au spus: Nu te teme, pentru că ai născut

un fiu. Dar ea nu a răspuns, nici nu a luat aminte.

²¹ Și ea a numit pe copil Icabod, spunând: Gloria s-a depărtat de Israel; din cauza chivotului lui Dumnezeu care a fost luat și din cauza socrului ei și soțului ei.

²² Și ea a spus: Gloria s-a depărtat de Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat.

5

¹ Și filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu și l-au adus de la Eben-Ezer la Asdod.

² După ce filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, l-au adus în casa lui Dagon și l-au pus lângă Dagon.

³ Și când cei din Asdod s-au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI. Și l-au luat pe Dagon și l-au pus din nou la locul său.

⁴ Și când s-au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI; și capul lui Dagon și amândouă palmele mâinilor sale erau tăiate pe prag; numai trunchiul lui Dagon îi rămăsese.

⁵ De aceea, nici preoții lui Dagon sau oricine intră în casa lui Dagon, nu calcă pe pragul lui Dagon în Asdod până în această zi.

⁶ Iar mâna DOMNULUI a fost grea asupra celor din Asdod și i-a nimicit și i-a lovit cu tumori, Asdodul și ținuturile sale.

⁷ Și când oamenii din Asdod au văzut că este așa, au spus: Să nu rămână chivotul Dumnezeului lui Israel la noi, pentru că mâna sa este grea asupra noastră și asupra dumnezeului nostru, Dagon.

⁸ De aceea au trimis și au adunat pe toți domnii filistenilor la ei și au spus: Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel? Iar ei au răspuns: Să fie dus chivotul Dumnezeului lui Israel până în Gat. Și au dus chivotul Dumnezeului lui Israel într-acolo.

⁹ Și așa a fost, după ce l-au dus acolo, că mâna DOMNULUI a fost împotriva cetății cu o foarte mare nimicire; și a lovit pe oamenii cetății, deopotrivă mici și mari și aveau tumori în părțile lor intime.

¹⁰ De aceea au trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Și s-a întâmplat, cum a venit chivotul lui Dumnezeu la Ecron, că ecroniții au strigat, spunând: Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca să ne ucidă pe noi și pe poporul nostru.

¹¹ Astfel că au trimis și au adunat pe toți domnii filistenilor și au spus: Trimiteți chivotul Dumnezeului lui Israel și să meargă din nou la locul său, ca să nu ne ucidă, pe noi și pe poporul nostru, pentru că era o nimicire de moarte în toată cetatea; mâna lui Dumnezeu era foarte grea acolo.

¹² Și oamenii care nu mureau erau loviți cu tumori; și strigătul cetății se înălța până la cer.

6

¹ Și chivotul DOMNULUI a fost șapte luni în ținutul filistenilor.

² Și filistenii au chemat pe preoți și pe ghicitori, spunând: Ce să facem cu chivotul DOMNULUI? Spuneți-ne cu ce să îl trimitem la locul său.

³ Și ei au spus: Dacă trimiteți chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu îl trimiteți gol, ci întoarceți-i neapărat o ofrandă pentru fărâdelege;

atunci veți fi vindecați și veți ști de ce nu se depărtează mâna sa de la voi.

⁴ Atunci ei au spus: Care să fie ofranda pentru fărădelege pe care să i-o întoarcem? Iar preoții au răspuns: Cinci tumori de aur și cinci șoareci de aur, conform cu numărul domnilor filistenilor, pentru că o singură plagă a fost peste voi toți și peste domniile voștri.

⁵ De aceea să faceți chipurile tumorilor voastre și chipurile șoarecilor voștri, care strică pământul, și să dați glorie Dumnezeului lui Israel; poate că își va ușura mâna de peste voi și de peste dumnezeii voștri și de peste pământul vostru.

⁶ Pentru ce vă împietriți inimile, cum și-au împietrit egiptenii și Faraon inimile lor? După ce a lucrat minunat între ei, nu au lăsat poporul să plece? Și ei s-au depărtat.

⁷ Și de aceea, faceți un car nou și luați două vaci de lapte, peste care nu a fost pus jug, și înjugați vacile la car și aduceți acasă vițeii lor de la ele;

⁸ Și luați chivotul DOMNULUI și puneți-l în car; și puneți bijuteriile de aur, pe care i le întoarceți ca ofrandă pentru fărădelege, într-o ladă, alături de acesta, și trimiteți-l, ca să plece.

⁹ Și vedeți, dacă se va urca pe calea ținutului său la Bet-Șemeș, atunci el ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, atunci vom ști că aceasta, care ne-a lovit, nu este mâna lui, ci a fost o întâmplare ceea ce ni s-a întâmplat.

¹⁰ Și oamenii au făcut astfel; și au luat două vaci de lapte și le-au înjugat la car și au închis vițeii lor acasă.

¹¹ Și au pus în car chivotul DOMNULUI și lada cu

șoarecii de aur și chipurile tumorilor lor.

¹² Și vacile au luat calea dreaptă spre calea Bet-Șemeșului, și au mers de-a lungul drumului mare, mugind în mers, și nu s-au abătut nici la dreapta nici la stânga; și domnii filistenilor au mers după ele până la granița Bet-Șemeșului.

¹³ Și cei din Bet-Șemeș secerau grâul lor în vale; și și-au ridicat ochii și au văzut chivotul și s-au bucurat când l-au văzut.

¹⁴ Și carul a venit în câmpul lui Iosua, un bet-șemit, și a rămas acolo, unde era o piatră mare; și au despicat lemnul carului și au oferit vacile ca ofrandă arsă DOMNULUI.

¹⁵ Și leviții au coborât chivotul DOMNULUI și lada care era cu acesta, în care erau bijuteriile de aur, și le-au pus pe piatra cea mare; și oamenii din Bet-Șemeș au oferit ofrande arse în aceeași zi și au sacrificat sacrificii DOMNULUI.

¹⁶ Și când cei cinci domni ai filistenilor au văzut aceasta, s-au întors la Ecron în aceeași zi.

¹⁷ Și acestea sunt tumorile de aur pe care le-au întors filistenii DOMNULUI ca ofrandă pentru fărădelege: una pentru Asdod, una pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron;

¹⁸ Și șoarecii de aur, conform cu numărul tuturor cetăților filistenilor, care aparțineau celor cinci domni, deopotrivă cetățile întărite și satele țărănești, chiar până la piatra cea mare a lui Abel, pe care au pus jos chivotul DOMNULUI; piatră care rămâne până în această zi în câmpul lui Iosua, bet-șemitul.

¹⁹ Și DOMNUL a lovit pe oamenii din Bet-Șemeș,

pentru că se uitaseră în chivotul DOMNULUI; chiar el a lovit din popor cincizeci de mii șaptezeci de bărbați; și poporul a plâns, pentru că DOMNUL lovisse pe mulți din popor cu un mare măcel.

²⁰ Și oamenii din Bet-Şemeş au spus: Cine este în stare să stea înaintea acestui sfânt DOMN Dumnezeu? Și la cine să se urce de la noi?

²¹ Și au trimis mesageri la locuitorii din Chiriatiarim, spunând: Filistenii au adus înapoi chivotul DOMNULUI; coborâți și urcați-l la voi.

7

¹ Și oamenii din Chiriatiarim au venit și au urcat chivotul DOMNULUI și l-au adus în casa lui Abinadab pe deal și au sfințit pe Eleazar, fiul lui, să păzească chivotul DOMNULUI.

² Și s-a întâmplat, că de când chivotul a rămas în Chiriatiarim, a trecut mult timp; fiindcă au fost douăzeci de ani; și toată casa lui Israel a plâns după DOMNUL.

³ Și Samuel a vorbit către toată casa lui Israel, spunând: Dacă vă întoarceți la DOMNUL din toată inima voastră, atunci scoateți dumnezeii străini și pe Astarteea din mijlocul vostru și îndreptați-vă inimile către DOMNUL și serviți-i numai lui; și el vă va elibera din mâna filistenilor.

⁴ Atunci copiii lui Israel au scos pe Baal și pe Astarteea și au servit numai DOMNULUI.

⁵ Și Samuel a spus: Adunați tot Israelul la Mițpa și eu mă voi ruga DOMNULUI pentru voi.

⁶ Și s-au adunat la Mițpa și au scos apă și au vărsat-o înaintea DOMNULUI și au postit în ziua

aceea și au spus acolo: Am păcătuțit împotriva DOMNULUI. Și Samuel a judecat pe copiii lui Israel în Mițpa.

⁷ Și când filistenii au auzit că s-au adunat copiii lui Israel la Mițpa, domnii filistenilor s-au urcat împotriva lui Israel. Și când copiii lui Israel au auzit aceasta, s-au temut de filistenii.

⁸ Și copiii lui Israel i-au spus lui Samuel: Nu înceta să strigi pentru noi către DOMNUL Dumnezeu nostru, ca să ne salveze din mâna filistenilor.

⁹ Și Samuel a luat un miel de lapte și l-a oferit ca ofrandă arsă în întregime DOMNULUI; și Samuel a strigat către DOMNUL pentru Israel; și DOMNUL l-a auzit.

¹⁰ Și pe când Samuel aducea ofranda arsă, filistenii s-au apropiat să lupte împotriva lui Israel. Dar DOMNUL a tunat cu un tunet puternic în ziua aceea asupra filistenilor și i-a învins; și au fost bătute înaintea lui Israel.

¹¹ Și bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa și au urmărit pe filistenii și i-au lovit până au ajuns sub Bet-Cara.

¹² Atunci Samuel a luat o piatră și a pus-o între Mițpa și Șen și i-a pus numele Eben-Ezer și a spus: Până aici DOMNUL ne-a ajutat.

¹³ Astfel filistenii au fost supuși și nu au mai venit în ținutul lui Israel; și mâna DOMNULUI a fost împotriva filistenilor în toate zilele lui Samuel.

¹⁴ Și cetățile pe care le luaseră filistenii de la Israel au fost restituite lui Israel, de la Ecron până la Gat; și ținuturile acestora Israel le-a eliberat din mâna filistenilor. Și a fost pace între Israel și

amoriți.

¹⁵ Și Samuel a judecat pe Israel în toate zilele vieții sale.

¹⁶ Și mergea în fiecare an și făcea înconjurul între Betel și Ghilgal și Mițpa și judeca pe Israel în toate locurile acelea.

¹⁷ Și se întorcea la Rama, pentru că acolo era casa lui; și acolo judeca pe Israel; și a zidit acolo un altar DOMNULUI.

8

¹ Și s-a întâmplat, când Samuel era bătrân, că a făcut pe fiii săi judecători peste Israel.

² Și numele celui întâi născut al său era Ioel; și numele celui de-al doilea, Abiia; ei erau judecători în Beer-Șeba.

³ Și fiii săi nu umblau în căile lui, ci se abăteau după căștig și luau mite și perverteau judecata.

⁴ Atunci, toți bătrânii lui Israel s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama.

⁵ Și i-au spus: Iată, tu ești bătrân și fiii tăi nu umblă în căile tale; acum, pune peste noi un împărat ca să ne judece ca pe toate națiunile.

⁶ Dar lucrul acesta nu i-a plăcut lui Samuel, când au spus: Dă-ne un împărat să ne judece. Și Samuel s-a rugat DOMNULUI.

⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii poporului în tot ce îți spun ei, pentru că nu pe tine te-au lepădat ei, ci pe mine m-au lepădat, ca să nu domnesc peste ei.

⁸ Conform tuturor lucrărilor pe care le-au făcut din ziua în care i-am scos din Egipt până în această

zi, prin aceea că m-au părăsit și au servit altor dumnezei, astfel îți fac și ție.

⁹ De aceea acum, dă ascultare vocii lor, dar totuși avertizează-i hotărât și arată-le felul în care împăratul va domni peste ei.

¹⁰ Și Samuel a spus toate cuvintele DOMNULUI către poporul care îi cerea un împărat.

¹¹ Și a spus: Acesta va fi felul în care împăratul va domni peste voi: El va lua pe fiii voștri și îi va numi pentru el însuși, pentru carele sale și să fie călăreții săi; și unii vor alerga înaintea carelor lui.

¹² Și îi va rândui căpetenii peste mii și căpetenii peste cincizeci; și îi va pune să are câmpul lui și să îi strângă secerișul și să îi facă uneltele de război și uneltele carelor sale.

¹³ Și va lua pe fiicele voastre să fie parfumiere și bucătărese și brutărese.

¹⁴ Și va lua câmpurile voastre și viile voastre și grădinile voastre de măslini, pe cele mai bune, și le va da servitorilor săi.

¹⁵ Și va lua zeciuială din semințele voastre și din viile voastre și le va da ofițerilor săi și servitorilor săi.

¹⁶ Și va lua pe servitorii voștri și pe servitoarele voastre și pe tinerii voștri cei mai frumoși și măgarii voștri și îi va pune la lucrul său.

¹⁷ Va lua zeciuială din oile voastre; și veți fi servitorii lui.

¹⁸ Și veți striga în acea zi din cauza împăratului vostru pe care vi-l veți fi ales; și DOMNUL nu vă va asculta în acea zi.

¹⁹ Dar totuși, poporul a refuzat să asculte de vocea lui Samuel și au spus: Nu; ci vom avea un

împărat peste noi,

²⁰ Ca să fim și noi ca toate națiunile; și împăratul nostru să ne judece și să iasă înaintea noastră și să lupte bătăliile noastre.

²¹ Și Samuel a ascultat toate cuvintele poporului și le-a repetat în urechile DOMNULUI.

²² Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii lor și pune un împărat peste ei. Și Samuel a spus bărbaților lui Israel: Mergeți fiecare om la cetatea lui.

9

¹ Și era un om din Beniamin al cărui nume era Chiș, fiul lui Abiel, fiul lui Teror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, un beniamit, un bărbat puternic și viteaz.

² Și el avea un fiu, al cărui nume era Saul, un tânăr ales și frumos; și nu era printre copiii lui Israel o persoană mai frumoasă decât el; de la umerii săi în sus el era mai înalt decât oricine din popor.

³ Și măgărițele lui Chiș, tatăl lui Saul, se pierduseră. Și Chiș i-a spus lui Saul, fiul său: Ia acum cu tine pe unul dintre servitori și ridică-te, du-te să cauți măgărițele.

⁴ Și el a trecut prin muntele Efraim și a trecut prin țara Șalișa, dar nu le-a găsit; apoi au trecut prin țara Șaalim și nu erau acolo; și a trecut prin țara beniaminilor dar nu le-a găsit.

⁵ Și când au ajuns în țara Tuf, Saul a spus servitorului său care era cu el: Vino și să ne întoarcem, ca nu cumva tatălui meu să nu îi mai pese de măgărițe și să se îngrijoreze pentru noi.

⁶ Și el i-a spus: Iată acum, este în această cetate un om al lui Dumnezeu și el este un bărbat demn de cinste; tot ce spune el se întâmplă; acum să mergem acolo; s-ar putea să ne arate calea pe care să mergem.

⁷ Atunci Saul a spus servitorului său: Dar, iată, dacă mergem, ce să ducem omului acesta? Pentru că pâinea s-a terminat din sacii noștri și nu este vreun dar de adus omului lui Dumnezeu; ce avem noi?

⁸ Și servitorul a răspuns din nou lui Saul și a zis: Iată, am aici la îndemână a patra parte dintr-un șekel de argint; pe acesta îl voi da omului lui Dumnezeu, ca să ne spună calea.

⁹ (Înainte, în Israel, când un om mergea să îl întrebe pe Dumnezeu, astfel vorbea: Veniți și să mergem la văzător, pentru că cel care este acum numit Profet înainte era numit Văzător.)

¹⁰ Atunci Saul a spus servitorului său: Bine spus; vino, să mergem. Astfel au mers la cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

¹¹ Și cum urcau dealul cetății, au găsit niște tinere servitoare ieșind să scoată apă și le-au spus: Este văzătorul aici?

¹² Și ele le-au răspuns și au zis: Este, iată, el este înaintea voastră; grăbiți-vă acum, pentru că a venit astăzi în cetate, fiindcă poporul aduce un sacrificiu pe înălțime;

¹³ Îndată ce veți fi intrat în cetate, îl veți găsi imediat, înainte să se urce la locul înalt să mănânce, pentru că poporul nu va mânca până când nu va veni el, deoarece el binecuvântează sacrificiul; și după aceea mănâncă cei chemați. De aceea acum,

urcați-vă, căci pe la acest timp îl veți găsi.

¹⁴ Și s-au urcat în cetate; și când au intrat în cetate, iată, Samuel ieșea spre ei, ca să se urce la locul înalt.

¹⁵ Și DOMNUL îi spusese la ureche lui Samuel cu o zi înainte ca Saul să vină, zicând:

¹⁶ Mâine, cam pe timpul acesta, voi trimite la tine un om din țara lui Beniamin și tu să îl ungi să fie căpetenie peste poporul meu Israel, ca să salveze pe poporul meu din mâna filistenilor, pentru că am privit la poporul meu, deoarece strigătul lor a ajuns până la mine.

¹⁷ Și când Samuel l-a văzut pe Saul, DOMNUL i-a spus: Iată, pe omul despre care ți-am vorbit! Acesta va domni peste poporul meu.

¹⁸ Atunci Saul s-a apropiat de Samuel la poartă și a zis: Spune-mi, te rog, unde este casa văzătorului.

¹⁹ Și Samuel i-a răspuns lui Saul și a zis: Eu sunt văzătorul; urcă-te înaintea mea la locul înalt, fiindcă veți mânca astăzi cu mine; și mâine te voi lăsa să pleci și îți voi spune tot ce este în inima ta.

²⁰ Și cât despre măgărițele care s-au pierdut cu trei zile în urmă, nu te mai gânde la ele, pentru că s-au găsit. Și asupra cui este toată dorința lui Israel? Nu este asupra ta și asupra întregii case a tatălui tău?

²¹ Și Saul a răspuns și a zis: Nu sunt eu un beniamit, din cel mai mic dintre triburile lui Israel, și familia mea este cea mai mică dintre toate familiile tribului lui Beniamin? Pentru ce atunci îmi vorbești astfel?

²² Și Samuel l-a luat pe Saul și pe servitorul său și i-a dus în cameră și i-a pus să șadă în locul cel

mai important printre cei chemați, care erau cam treizeci de persoane.

²³ Și Samuel a spus bucătarului: Adu porția pe care ți-am dat-o, despre care ți-am spus: Pune-o lângă tine.

²⁴ Și bucătarul a ridicat spata și ceea ce era pe ea și a pus-o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: Iată, ceea ce a fost păstrat! Pune-o înaintea ta, mâncâncă, pentru că a fost păstrată pentru tine, pentru acest timp, de când am spus: Voi invita poporul. Și Saul a mâncat cu Samuel în acea zi.

²⁵ Și după ce au coborât de pe locul înalt în cetate, Samuel a vorbit îndeaproape cu Saul pe acoperișul casei.

²⁶ Și s-au sculat devreme; și s-a întâmplat, pe când se revărsau zorile, că Samuel l-a chemat pe Saul pe acoperișul casei, spunând: Sus, ca să te trimit. Și Saul s-a sculat și au ieșit amândoi, el și Samuel, afară.

²⁷ Și pe când coborau la marginea cetății, Samuel i-a spus lui Saul: Spune servitorului să treacă înaintea noastră (și el a trecut) dar tu stai pe loc un timp, ca să îți arăt cuvântul lui Dumnezeu.

10

¹ Și Samuel a luat un potir cu untdelemn și l-a turnat pe capul lui și l-a sărutat și i-a spus: Nu este din cauză că DOMNUL te-a uns să fii căpetenie peste moștenirea sa?

² Când te vei fi depărtat de la mine astăzi, vei găsi doi bărbați la mormântul Rahelei, la granița lui Benjamin, la Tehtah; și ei îți vor spune: Măgărițele pe care ai mers să le cauți s-au găsit; și, iată, tatălui

tău nu îi mai pasă de măgărițe și este îngrijorat pentru voi, spunând: Ce să fac pentru fiul meu?

³ Atunci să mergi înainte de acolo și să vii la câmpia Tabor și acolo te vor întâlni trei oameni urcându-se la Dumnezeu la Betel, unul ducând trei iezi și altul ducând trei pâini și altul ducând un burduf cu vin;

⁴ Și te vor saluta și îți vor da două pâini, pe care le vei primi din mâinile lor.

⁵ După aceea vei veni la dealul lui Dumnezeu, unde este garnizoana filistenilor; și se va întâmpla, când vei fi intrat acolo în cetate, că vei întâlni o ceată de profeți, coborând de la locul înalt cu un psalterion și o tamburină și un fluier și o harpă, înaintea lor, și ei vor profeți;

⁶ Și Duhul DOMNULUI va veni peste tine și vei profeți cu ei și vei fi transformat într-un alt om.

⁷ Și să fie astfel, atunci când aceste semne ți se vor întâmpla, fă cum ți se arată ocazia, pentru că Dumnezeu este cu tine.

⁸ Și să cobori înaintea mea la Ghilgal; și, iată, voi coborî la tine, ca să ofer ofrande arse și să sacrific sacrificii ale ofrandelor de pace. Șapte zile să rămâi, până voi veni la tine și îți voi arăta ce să faci.

⁹ Și a fost astfel, că atunci când s-a întors ca să plece de la Samuel, Dumnezeu i-a dat altă inimă; și toate aceste semne s-au întâmplat în acea zi.

¹⁰ Și când au ajuns acolo la deal, iată, l-a întâlnit o ceată de profeți; și Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și el profețea printre ei.

¹¹ Și s-a întâmplat, când toți cei care îl cunoscuseră mai înainte au văzut că, iată, el

profetea printre profeti, că oamenii au spus unul către altul: Ce este aceasta ce s-a întâmplat cu fiul lui Chiș? Este și Saul printre profeti?

¹² Și unul din acel loc a răspuns și a zis: Dar cine este tatăl lor? De aceea a devenit un proverb: Este și Saul printre profeti?

¹³ Și, când a terminat de profetit, a ajuns la locul înalt.

¹⁴ Și unchiul lui Saul i-a spus lui și servitorului lui: Unde ați mers? Și el a spus: Să căutăm măgărițele; și când am văzut că nu erau nicăieri, am venit la Samuel.

¹⁵ Și unchiul lui Saul a zis: Spune-mi, te rog, ce v-a zis Samuel.

¹⁶ Și Saul i-a spus unchiului său: Ne-a zis pe față că măgărițele au fost găsite. Dar lucrul despre împărăție, despre care Samuel îi vorbise, nu i-a spus.

¹⁷ Și Samuel a chemat poporul la DOMNUL, la Mițpa;

¹⁸ Și a spus copiilor lui Israel: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui Israel: Am scos pe Israel din Egipt și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor împărățiilor și de cei care vă oprimbau;

¹⁹ Și voi ați lepădat în această zi pe Dumnezeul vostru, care el însuși v-a salvat din toate nenorocirile și necazurile voastre și i-ați spus: Nu, ci pune un împărat peste noi. De aceea acum, prezentați-vă înaintea DOMNULUI după triburile voastre și după miile voastre.

²⁰ Și după ce Samuel a apropiat toate triburile lui Israel, tribul lui Beniamin a fost luat.

²¹ După ce a apropiat tribul lui Beniamin după familiile lor, familia lui Matri a fost luată; și Saul, fiul lui Chiș, a fost luat, și după ce l-au căutat, el nu a putut fi găsit.

²² De aceea au întrebat pe DOMNUL mai departe, dacă omul ar mai trebui să vină acolo. Și DOMNUL a răspuns: Iată, s-a ascuns printre lucruri.

²³ Și au alergat și l-au luat de acolo, și când a stat în mijlocul poporului, era mai înalt decât oricare din popor, de la umerii săi în sus.

²⁴ Și Samuel a spus întregului popor: Vedeți pe cel pe care l-a ales DOMNUL, că nu este nimeni ca el în tot poporul? Și tot poporul a strigat și a spus: Trăiască împăratul.

²⁵ Atunci Samuel a spus poporului felul împărăției și l-a scris într-o carte și a pus-o înaintea DOMNULUI. Și Samuel a dat drumul întregului popor, fiecărui om la casa lui.

²⁶ Și Saul a mers de asemenea acasă la Ghibea; și a mers cu el o ceată de bărbați, ale căror inimi le atinsese Dumnezeu.

²⁷ Dar copiii lui Belial au spus: Cum ne va salva acest om? Și l-au disprețuit și nu i-au adus daruri. Dar el a tăcut.

11

¹ Atunci Nahaș amonitul s-a urcat și a așezat tabăra împotriva Iabes-Galaadului; și toți oamenii din Iabes au spus lui Nahaș: Fă legământ cu noi și te vom servi.

² Și Nahaș amonitul le-a răspuns: Cu această condiție voi încheia un legământ cu voi, dacă vă

scot tuturor ochiul drept și să îl pun ca o batjocură asupra întregului Israel.

³ Și bătrânii Iabesului i-au spus: Dă-ne șapte zile de amânare, ca să trimitem mesageri în toate ținuturile lui Israel; și dacă nu este nimeni să ne salveze, vom ieși la tine.

⁴ Atunci au venit mesagerii la Ghibea lui Saul și au spus veștile în urechile poporului; și tot poporul și-a ridicat vocea și a plâns.

⁵ Și, iată, Saul venea în urma cirezii de la câmp; și Saul a spus: Ce îi este poporului de plânge? Și i-au spus toate veștile bărbaților din Iabes.

⁶ Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Saul când a auzit aceste vești și mânia lui s-a aprins foarte tare.

⁷ Și a luat o pereche de boi și i-a despicat în bucăți și le-a trimis în toate ținuturile lui Israel prin mâinile mesagerilor, spunând: Oricine nu iese după Saul și după Samuel, astfel se va face boilor lui. Și frica DOMNULUI a căzut asupra poporului și ei au ieșit într-un acord.

⁸ Și după ce i-a numărat la Bezec, copiii lui Israel erau trei sute de mii, iar bărbații lui Iuda treizeci de mii.

⁹ Și au spus mesagerilor care veniseră: Astfel să spuneți bărbaților din Iabes-Galaad: Mâine, pe când arde soarele, veți avea ajutor. Și mesagerii au venit și au arătat aceasta bărbaților din Iabes; și ei s-au bucurat.

¹⁰ De aceea bărbații din Iabes au spus: Mâine vom ieși la voi și să ne faceți tot ce vi se pare bun.

¹¹ Și a fost astfel a doua zi, că Saul a pus poporul în trei cete; și ei au intrat în mijlocul oștirii în garda

de dimineață și au ucis pe amoniți până la arșița zilei; și s-a întâmplat, că aceia care au rămas au fost împrăștiați, astfel încât nu au rămas doi împreună dintre ei.

¹² Și poporul a spus lui Samuel: Cine este cel care a spus: Să domnească Saul peste noi? Aduceți pe oamenii aceia, ca să îi dăm la moarte.

¹³ Și Saul a spus: Niciun om nu va fi dat la moarte în această zi, pentru că astăzi DOMNUL a lucrat salvare în Israel.

¹⁴ Atunci Samuel a spus poporului: Veniți să mergem la Ghilgal și să înnoim împărăția acolo.

¹⁵ Și tot poporul a mers la Ghilgal; și acolo au făcut pe Saul împărat înaintea DOMNULUI, în Ghilgal; și au sacrificat acolo sacrificii ale ofrandelor de pace înaintea DOMNULUI; și acolo Saul și toți bărbații lui Israel s-au bucurat foarte mult.

12

¹ Și Samuel a spus întregului Israel: Iată, am dat ascultare vocii voastre în tot ce mi-ați spus și am pus un împărat peste voi.

² Și acum, iată, împăratul umblă înaintea voastră; și eu sunt bătrân și încărunțit; și, iată, fiii mei sunt cu voi și eu am umblat înaintea voastră din copilăria mea până în această zi.

³ Iată-mă, mărturișiți împotriva mea înaintea DOMNULUI și înaintea unsului său; al cui bou l-am luat? Sau al cui măgar l-am luat? Sau pe cine am escrocat? Sau pe cine am oprimat? Sau din mâna cui am primit vreo mită cu care să îmi orbesc ochii? Și vă voi da înapoi.

⁴ Și ei au spus: Nu ne-ai escrocat, nici nu ne-ai oprimat, nici nu ai luat ceva din mâna vreunui om.

⁵ Iar el le-a zis: DOMNUL este martor împotriva voastră și unșul său este martor în această zi, că nu ați găsit ceva în mâna mea. Și ei au spus: El este martor.

⁶ Și Samuel a spus poporului: DOMNUL este cel care a rânduit pe Moise și pe Aaron și care a scos pe părinții voștri din țara Egiptului.

⁷ De aceea acum, stați să mă judec cu voi înaintea DOMNULUI de toate faptele drepte ale DOMNULUI, pe care vi le-a făcut el, vouă și părinților voștri.

⁸ Când Iacob a venit în Egipt și părinții voștri au strigat către DOMNUL, atunci DOMNUL a trimis pe Moise și pe Aaron, care au scos pe părinții voștri din Egipt și i-au făcut să locuiască în locul acesta.

⁹ Și când ei au uitat pe DOMNUL Dumnezeuul lor, el i-a vândut în mâna lui Sisera, căpetenie a oștirii Hațorului și în mâna filistenilor și în mâna împăratului Moabului și ei au luptat împotriva lor.

¹⁰ Și ei au strigat către DOMNUL și au spus: Am păcătuit, pentru că am părăsit pe DOMNUL și am servit Baalilor și Astarteelor; dar acum eliberează-ne din mâna dușmanilor noștri și îți vom servi.

¹¹ Și DOMNUL a trimis pe Ierub-Baal și pe Bedan și pe Iefta și pe Samuel și v-a eliberat din mâna dușmanilor voștri, de fiecare parte, și voi ați locuit în siguranță.

¹² Și când ați văzut că Nahaș, împăratul copiilor lui Amon, a venit împotriva voastră, mi-ați spus: Nu; ci un împărat să domnească peste noi; când DOMNUL Dumnezeuul vostru era împăratul vostru.

13 De aceea acum, iată, pe împăratul pe care l-ați ales și pe care l-ați dorit. Și, iată, DOMNUL a pus un împărat peste voi.

14 Dacă vă veți teme de DOMNUL și îi veți servi și veți asculta de vocea lui și nu vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI, atunci atât voi cât și împăratul care domnește peste voi veți continua să urmați pe DOMNUL Dumnezeuul vostru;

15 Dar dacă nu veți asculta de vocea DOMNULUI, ci vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI, atunci mâna DOMNULUI va fi împotriva voastră, precum era împotriva părinților voștri.

16 De aceea acum, stați în picioare și vedeți acest lucru mare, pe care îl va face DOMNUL înaintea ochilor voștri.

17 Nu este astăzi secerișul grâului? Eu voi striga către DOMNUL și el va trimite tunete și ploaie; ca să pricepeți și să vedeți că stricăciunea voastră, pe care ați făcut-o în ochii DOMNULUI, cerând pentru voi un împărat, este mare.

18 Astfel Samuel a strigat către DOMNUL; și DOMNUL a trimis tunete și ploaie în acea zi; și tot poporul s-a temut mult de DOMNUL și de Samuel.

19 Și tot poporul a spus lui Samuel: Roagă-te pentru servitorii tăi DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să nu murim, pentru că am adăugat la toate păcatele noastre acest rău, de a cere pentru noi un împărat.

20 Și Samuel a spus poporului: Nu vă temeți; ați făcut toată această stricăciune; numai nu vă abateți de la a-l urma pe DOMNUL, ci serviți DOMNULUI cu toată inima voastră;

21 Și nu vă abateți, pentru că atunci ați merge

după lucruri deșarte, care nu folosesc, nici nu eliberează, pentru că acestea sunt deșertăciune.

²² Pentru că DOMNUL nu va uita pe poporul său, pentru numele său cel mare; deoarece i-a plăcut DOMNULUI să vă facă poporul său.

²³ Mai mult, cât despre mine, nicidecum nu voi păcătui împotriva DOMNULUI, încetând să mă rog pentru voi; ci vă voi învăța calea cea bună și dreaptă;

²⁴ Numai temeți-vă de DOMNUL și serviți-i în adevăr, cu toată inima voastră; luați aminte ce lucruri mari a făcut cu voi!

²⁵ Dar, dacă vă veți purta cu stricăciune, veți fi mistuiți, deopotrivă voi și împăratul vostru.

13

¹ Saul domnea de un an de zile; și după ce a domnit doi ani peste Israel,

² Saul și-a ales trei mii de bărbați din Israel, din care: două mii erau cu Saul în Micmaș și în muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan în Ghibea lui Beniamin; și a trimis restul poporului, pe fiecare la cortul lui.

³ Și Ionatan a lovit garnizoana filistenilor care era în Gheba și filistenii au auzit despre aceasta. Și Saul a sunat din trâmbiță prin toată țara, spunând: Să audă evreii.

⁴ Și tot Israelul a auzit spunându-se că Saul lovise o garnizoană a filistenilor și că Israel de asemenea a devenit o urâciune filistenilor. Și poporul a fost chemat împreună, după Saul, la Ghilgal.

⁵ Și filistenii s-au adunat să lupte cu Israel, treizeci de mii de care și șase mii de călăreți și o

mulțime de popor ca nisipul care este pe țărmul mării; și s-au urcat și și-au așezat tabăra la Micmaș, spre est de Bet-Aven.

⁶ Când bărbații lui Israel au văzut că erau în strâmtorare (pentru că poporul era tulburat), atunci poporul s-a ascuns în peșteri și în tufișuri și în stânci și pe înălțimi și în gropi.

⁷ Și unii dintre evrei au trecut Iordanul în țara lui Gad și a lui Galaad. Cât despre Saul, el era încă în Ghilgal și tot poporul îl urma tremurând.

⁸ Și a rămas șapte zile, conform cu timpul pe care Samuel îl rânduise; dar Samuel nu a venit la Ghilgal și poporul s-a împrăștiat de la el.

⁹ Și Saul a spus: Aduceți-mi aici o ofrandă arsă și ofrande de pace. Și a oferit ofranda arsă.

¹⁰ Și s-a întâmplat, că imediat ce a terminat de oferit ofranda arsă, iată, Samuel a venit; și Saul a ieșit în întâmpinare, ca să îl salute.

¹¹ Și Samuel a spus: Ce ai făcut? Și Saul a spus: Deoarece am văzut că poporul s-a împrăștiat de la mine și că tu nu ai venit în ziua rânduită și că filistenii s-au adunat la Micmaș,

¹² De aceea am spus: Filistenii vor coborî acum asupra mea la Ghilgal și eu nu făcusem cerere către DOMNUL; m-am forțat de aceea și am oferit o ofrandă arsă.

¹³ Și Samuel i-a spus lui Saul: Ai lucrat prosteste; nu ai păzit porunca DOMNULUI Dumnezeuul tău, pe care ți-a poruncit-o, pentru că DOMNUL ar fi întemeiat acum împărăția ta peste Israel pentru totdeauna.

¹⁴ Dar acum împărăția ta nu va dura; DOMNUL și-a căutat un om după inima sa și DOMNUL i-a

poruncit să fie căpetenie peste poporul său, pentru că tu nu ai păzit ceea ce DOMNUL ți-a poruncit.

¹⁵ Și Samuel s-a ridicat și s-a urcat de la Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Iar Saul a numărat poporul care era prezent cu el, cam șase sute de bărbați.

¹⁶ Și Saul și Ionatan, fiul său, și poporul care era prezent cu ei au locuit în Ghibea lui Beniamin; și filistenii și-au așezat tabăra în Micmaș.

¹⁷ Și jefuitorii au ieșit din tabăra filistenilor în trei cete, o ceată s-a întors spre calea care duce la Ofra, în țara Șual;

¹⁸ Și o altă ceată s-a întors pe calea către Bet-Horon; și o altă ceată s-a întors spre calea către granița care privește spre Valea Teboim, spre pustiu.

¹⁹ Și nu se găsea niciun fierar în toată țara lui Israel, pentru că filistenii spusese: Nu cumva evreii să își facă săbii sau sulite;

²⁰ Ci toți israeliții coborau la filistenii pentru a-și ascuți fiecare fierul plugului și coasa și toporul și cazmaua.

²¹ Totuși aveau o piatră pentru cazmale și pentru coase și pentru furci și pentru topoare și pentru a ascuți țepușele.

²² Astfel s-a întâmplat în ziua bătăliei, că nu se găsea nici sabie nici sulită în mâna vreunui din poporul care era cu Saul și cu Ionatan; dar la Saul și la Ionatan, fiul său, se găsea.

²³ Și garnizoana filistenilor a ieșit la trecătoarea Micmașului.

14

¹ Și s-a întâmplat într-o zi, că Ionatan, fiul lui

Saul, a spus tânărului care îi purta armura: Vino, să trecem la garnizoana filistenilor, care este de cealaltă parte. Dar nu a spus tatălui său.

² Și Saul a rămas în cea mai îndepărtată parte a Ghibei, sub un pom de rodii, care este în Migron; și poporul care era cu el era cam șase sute de bărbați.

³ Și Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui Icabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul DOMNULUI în Șilo, purta un efod. Și poporul nu știa că Ionatan era plecat.

⁴ Și între trecători, prin care Ionatan căuta să treacă la garnizoana filistenilor, era o stâncă ascuțită de o parte și o stâncă ascuțită de cealaltă parte; și numele uneia era Boțeț și numele celeilalte, Sene.

⁵ Vârful uneia era situat spre nord, în dreptul Micmașului, și celălalt spre sud, în dreptul Ghibei.

⁶ Și Ionatan a spus tânărului care îi purta armele: Vino, să trecem la garnizoana acestor necircumciși; poate că DOMNUL va lucra pentru noi, pentru că nu este vreo piedică pentru DOMNUL să salveze prin mulți sau prin puțini.

⁷ Și purtătorul său de arme i-a spus: Fă tot ce este în inima ta, întoarce-te; iată, eu sunt cu tine conform inimii tale.

⁸ Atunci a spus Ionatan: Iată, vom trece la acești oameni și ne vom arăta lor.

⁹ Dacă ne spun astfel: Rămâneți până venim noi la voi; atunci vom sta liniștiți în locul nostru și nu ne vom urca la ei.

¹⁰ Dar dacă ne spun astfel: Urcați la noi; atunci vom urca, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna noastră; și aceasta va fi un semn pentru noi.

11 Și amândoi s-au arătat garnizoanei filistenilor; și filistenii au spus: Iată, evreii ies din găurile unde s-au ascuns.

12 Și oamenii garnizoanei au răspuns lui Ionatan și purtătorului său de arme și au spus: Urcăți la noi și vă vom arăta ceva. Și Ionatan a spus purtătorului său de arme: Urcă după mine, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel.

13 Și Ionatan s-a cățărat cu mâinile și cu picioarele și purtătorul său de arme după el; și ei cădeau înaintea lui Ionatan și purtătorul său de arme ucidea după el.

14 Și acest prim măcel, pe care Ionatan și purtătorul său de arme l-au făcut, a fost cam de douăzeci de oameni, pe o întindere cam de o jumătate de pogon de pământ, pe care o pereche de boi l-ar putea ara.

15 Și a fost un tremur în tabără, în câmp și în tot poporul; garnizoana și jefuitorii, au tremurat și ei, iar pământul s-a cutremurat; astfel a fost un foarte mare tremur.

16 Și paznicii lui Saul din Ghibea lui Benjamin au privit; și, iată, mulțimea se împrăștia și se doborau unul pe altul.

17 Atunci a spus Saul poporului care era cu el: Numărați acum și vedeți cine a plecat dintre noi. Și după ce au numărat, iată, Ionatan și purtătorul său de arme nu erau acolo.

18 Și Saul i-a spus lui Ahia: Adu aici chivotul lui Dumnezeu. Căci chivotul lui Dumnezeu era în acele zile cu copiii lui Israel.

19 Și s-a întâmplat, în timp ce Saul vorbea cu preotul, că zgomotul care era în oștirea filistenilor continua și creștea; și Saul a spus preotului: Trage-

ți mâna.

²⁰ Și Saul și tot poporul care era cu el s-au adunat și au venit la bătălie; și, iată, sabia fiecărui om era împotriva semenului său: și era o foarte mare nimicire.

²¹ Mai mult, evreii care erau cu filistenii de mai înainte, care se urcaseră cu ei în tabără din ținutul dimprejur, chiar și ei s-au întors să fie cu israeliții care erau cu Saul și cu Ionatan.

²² De asemenea, toți bărbații lui Israel care se ascuseră în muntele Efraim, când au auzit că filistenii au fugit, chiar și ei i-au urmărit neconținut în bătălie.

²³ Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în acea zi; și bătălia a trecut înspre Bet-Aven.

²⁴ Și bărbații lui Israel erau tulburați în acea zi, fiindcă Saul conjurase poporul, spunând: Blestemat fie omul care mănâncă mâncare până seara, până mă voi răzbuna de dușmanii mei. Astfel că nimeni din popor nu a gustat mâncare.

²⁵ Și toți cei ai țării au intrat într-o pădure și era miere pe pământ.

²⁶ Și când poporul a intrat în pădure, iată, mierea picura; dar nimeni nu și-a dus mâna la gură, pentru că poporul s-a temut de jurământ.

²⁷ Dar Ionatan nu auzise când tatăl său poruncise poporului cu jurământ; de aceea și-a întins capătul toiagului care era în mâna sa și l-a înmuiat într-un fagure de miere și și-a dus mâna la gură; și ochii i s-au luminat.

²⁸ Atunci a răspuns unul din popor și a zis: Tatăl tău cu strictețe a poruncit poporului cu un jurământ, spunând: Blestemat fie omul care

mănâncă ceva mâncare astăzi. Și poporul era obosit.

²⁹ Atunci Ionatan a spus: Tatăl meu a tulburat țara; vedeți, vă rog, cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puțin din această miere.

³⁰ Cu cât mai mult poporul, dacă ar fi mâncat astăzi liber din prada dușmanilor săi, pe care a găsit-o? Nu ar fi fost acum un mai mare măcel între filistenii?

³¹ Și au lovit pe filistenii în acea zi de la Micmaș până la Aialon; și poporul era foarte obosit.

³² Și poporul s-a năpustit asupra prăzii și au luat oi și boi și viței și i-au înjunghiat pe pământ; și poporul a mâncat cu sânge.

³³ Atunci i-au spus lui Saul, spunând: Iată, poporul păcătuiește împotriva DOMNULUI, în aceea că mănâncă cu sânge. Și el a spus: Ați călcat legea; rostogoliți-mi acum o piatră mare.

³⁴ Și Saul a spus: Răspândiți-vă printre popor și spuneți-le: Aduceți-mi aici fiecare boul său și fiecare oaia sa și înjunghiați-le aici și mâncați; și nu păcătuiți împotriva DOMNULUI, mâncând cu sânge. Și tot poporul a adus în noaptea aceea fiecare boul său și i-au înjunghiat acolo.

³⁵ Și Saul a zidit un altar DOMNULUI; acela a fost primul altar pe care l-a zidit el DOMNULUI.

³⁶ Și Saul a spus: Să coborâm după filistenii noaptea și să îi prădăm până la lumina dimineții; și să nu lăsăm niciun om dintre ei. Iar ei i-au spus: Fă tot ce ți se pare bine. Atunci preotul a zis: Să ne apropiem aici de Dumnezeu.

³⁷ Și Saul a cerut sfat de la Dumnezeu: Să cobor după filistenii, îi vei da în mâna lui Israel? Dar el nu

i-a răspuns în acea zi.

³⁸ Și Saul a spus: Aproiați-vă aici, toți mai marii poporului și discerneteți și vedeți prin cine a fost făcut acest păcat astăzi.

³⁹ Fiindcă, precum DOMNUL, care salvează pe Israel, trăiește, dacă ar fi prin Ionatan, fiul meu, va muri. Dar nu a fost niciun om din tot poporul care să îi răspundă.

⁴⁰ Atunci a spus către tot Israelul: Stați voi de o parte și eu și Ionatan, fiul meu, de cealaltă parte. Și poporul a spus lui Saul: Fă ce ți se pare bine.

⁴¹ De aceea Saul a spus DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel: Dă un sort întreg. Și Saul și Ionatan au fost aleși; dar poporul a scăpat.

⁴² Și Saul a spus: Aruncați sorti între mine și Ionatan, fiul meu. Și Ionatan a fost ales.

⁴³ Atunci Saul i-a spus lui Ionatan: Spune-mi ce ai făcut. Și Ionatan i-a spus și a zis: Am gustat doar puțină miere cu capătul toiagului care era în mâna mea și, iată, voi muri.

⁴⁴ Și Saul a răspuns: Astfel să facă Dumnezeu și încă mai mult; fiindcă vei muri negreșit, Ionatane.

⁴⁵ Și poporul a spus lui Saul: Să moară Ionatan, care a lucrat această mare salvare în Israel? Nicidecum; precum DOMNUL trăiește, niciun fir de păr din capul său nu va cădea la pământ, pentru că astăzi el a lucrat cu Dumnezeu. Astfel poporul l-a salvat pe Ionatan, încât nu a murit.

⁴⁶ Și Saul a încetat să urmărească pe filistenii; și filistenii au mers la locul lor.

⁴⁷ Astfel Saul a luat împărăția peste Israel și a luptat împotriva tuturor dușmanilor săi de fiecare parte, împotriva Moabului și împotriva copiilor lui

Amon și împotriva Edomului și împotriva împăraților din Toba și împotriva filistenilor; și oriunde se întorcea, îi chinuia.

⁴⁸ Și a adunat o oștire și a lovit pe amaleciți și a eliberat pe Israel din mâinile celor care îl jefuiau.

⁴⁹ Și, fiii lui Saul au fost: Ionatan și Ișvi și Malchișua; și numele celor două fiice ale sale erau acestea: numele celei întâi născute, Merab, și numele celei mai tinere, Mical;

⁵⁰ Și numele soției lui Saul era Ahinoam, fiica lui Ahimaat; și numele căpeteniei oștirii sale era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.

⁵¹ Și Chiș era tatăl lui Saul; și Ner, tatăl lui Abner, era fiul lui Abiel.

⁵² Și a fost război greu împotriva filistenilor în toate zilele lui Saul; și când Saul vedea vreun bărbat tare, sau vreun viteaz, îl lua la el.

15

¹ Samuel de asemenea i-a spus lui Saul: DOMNUL m-a trimis să te ung împărat peste poporul său, peste Israel; de aceea acum, dă ascultare la vocea cuvintelor DOMNULUI.

² Astfel spune DOMNUL oștirilor: Îmi amintesc ceea ce Amalec i-a făcut lui Israel, cum l-a pândit pe cale, când se urca din Egipt.

³ Acum du-te și lovește pe Amalec și nimicește tot ceea ce au ei și nu îi cruța, ci omoară deopotrivă bărbat și femeie, prunc și sugar, bou și oaie, cămilă și măgar.

⁴ Și Saul a adunat poporul și i-a numărat în Telaim: două sute de mii de pedestri și zece mii de bărbați din Iuda.

⁵ Și Saul a venit la o cetate a lui Amalec și a pândit în vale.

⁶ Și Saul a spus cheniților: Duceți-vă, plecați, coborâți din mijlocul amaleciților, ca nu cumva să vă nimicesc cu ei, pentru că voi ați arătat bunătate tuturor copiilor lui Israel, când ei se urcau din Egipt. Astfel cheniții s-au depărtat din mijlocul amaleciților.

⁷ Și Saul a lovit pe amaleciți de la Havila, cum vii la Șur, care este în fața Egiptului.

⁸ Și a prins viu pe Agag, împăratul amaleciților, și a nimicit în întregime tot poporul cu ascuțișul sabiei.

⁹ Dar Saul și poporul au cruțat pe Agag și ce era cel mai bun dintre oi și dintre boi și dintre vite îngrășate și miei și tot ce era bun și au refuzat să le nimicească în întregime; dar orice lucru nemernic și rău, pe acela l-au nimicit în întregime.

¹⁰ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Samuel, spunând:

¹¹ Mă pocăiesc că am pus pe Saul împărat, pentru că s-a abătut de la a mă urma și nu a împlinit poruncile mele. Și aceasta a mâhnit pe Samuel; și el a strigat către DOMNUL toată noaptea.

¹² Și când Samuel s-a sculat devreme ca să îl întâlnească pe Saul dimineața, i s-a spus lui Samuel, zicând: Saul a venit la Carmel și, iată, și-a înălțat un semn și s-a întors și a trecut mai departe și a coborât la Ghilgal.

¹³ Și Samuel a venit la Saul; și Saul i-a spus: Binecuvântat fii de DOMNUL; am împlinit porunca DOMNULUI.

¹⁴ Și Samuel a spus: Ce înseamnă atunci acest behăit de oi în urechile mele și mugetul boilor pe

care îl aud?

¹⁵ Și Saul a spus: Le-au adus de la amaleciți, pentru că poporul a cruțat ce era cel mai bun dintre oi și dintre boi, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeuul tău; și pe celelalte noi le-am nimicit în întregime.

¹⁶ Atunci Samuel i-a spus lui Saul: Stai și îți voi spune ce mi-a spus DOMNUL în această noapte. Iar el i-a spus: Spune.

¹⁷ Și Samuel a spus: Când erai mic înaintea ochilor tăi, nu ai fost făcut tu capul triburilor lui Israel și nu DOMNUL te-a uns împărat peste Israel?

¹⁸ Și DOMNUL te-a trimis într-o călătorie și a spus: Du-te și nimicește în întregime pe păcătoșii de amaleciți și fă bătălie împotriva lor, până vor fi mistuiți.

¹⁹ Pentru ce atunci nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, ci te-ai năpustit asupra prăzii și ai făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI?

²⁰ Și Saul i-a spus lui Samuel: Da, am ascultat de vocea DOMNULUI și am mers pe calea pe care m-a trimis DOMNUL și am adus pe Agag, împăratul amaleciților, și am nimicit în întregime pe amaleciți.

²¹ Dar poporul a luat din pradă, oi și boi, cele mai bune dintre lucruri care trebuiau nimicite în întregime, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeuul tău în Ghilgal.

²² Și Samuel a spus: Îi fac DOMNULUI mai mare desfătare ofrandele arse și sacrificiile, decât ascultarea de vocea DOMNULUI? Iată, a asculta de el este mai bine decât sacrificiul, și a da ascultare decât grăsimea berbecilor.

²³ Fiindcă răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei

și încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria. Pentru că ai lepădat cuvântul DOMNULUI și el te-a lepădat ca împărat.

²⁴ Și Saul i-a spus lui Samuel: Am păcătuit, pentru că am călcat porunca DOMNULUI și cuvintele tale; deoarece m-am temut de popor și am făcut ce a poruncit vocea lor.

²⁵ Și acum, te rog, iartă păcatul meu și întoarce-te cu mine, ca să mă închin DOMNULUI.

²⁶ Și Samuel i-a spus lui Saul: Nu mă voi întoarce cu tine, pentru că ai lepădat cuvântul DOMNULUI și DOMNUL te-a lepădat de la a fi împărat peste Israel.

²⁷ Și pe când Samuel s-a întors să plece, Saul l-a apucat de poala mantiei sale și aceasta s-a rupt.

²⁸ Și Samuel i-a spus: DOMNUL a rupt împărăția lui Israel de la tine în această zi și a dat-o aproapelui tău, care este mai bun decât tine.

²⁹ Și de asemenea Tăria lui Israel nu va minți, nici nu se va pocăi, pentru că el nu este un om, ca să se pocăiască.

³⁰ Atunci el a spus: Am păcătuit; totuși onorează-mă acum, te rog, înaintea bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel și întoarce-te cu mine, ca să mă închin DOMNULUI Dumnezeuul tău.

³¹ Astfel Samuel s-a întors după Saul; și Saul s-a închinat DOMNULUI.

³² Atunci Samuel a spus: Aduceți la mine pe Agag, împăratul amaleciților. Și Agag a venit la el cu multă delicatete. Și Agag a spus: Într-adevăr amărăciunea morții a trecut.

³³ Iar Samuel a spus: Precum sabia ta a făcut pe femeii fără copii, tot astfel mama ta va fi fără copii printre femeii. Și Samuel a tăiat pe Agag în bucăți

înaintea DOMNULUI la Ghilgal.

³⁴ Apoi Samuel a mers la Rama; și Saul s-a urcat la casa lui în Ghibea lui Saul.

³⁵ Și Samuel nu a mai venit să îl vadă pe Saul până în ziua morții sale; totuși Samuel l-a jelit pe Saul; și DOMNUL s-a pocăit că l-a făcut pe Saul împărat peste Israel.

16

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Cât timp vei jeli pentru Saul, văzând că l-am lepădat de la a domni peste Israel? Umple-ți cornul cu untdelemn și mergi, te voi trimite la Isai betleemitul, pentru că mi-am pregătit un împărat dintre fiii săi.

² Și Samuel a spus: Cum să mă duc? Dacă Saul aude aceasta, mă va ucide. Și DOMNUL a spus: Ia o vițea cu tine și spune: Am venit să sacrific DOMNULUI.

³ Și cheamă pe Isai la sacrificiu; și eu îți voi arăta ce să faci; și să îmi ungi pe acela pe care ți-l voi numi.

⁴ Și Samuel a făcut ceea ce DOMNUL a spus și a venit la Betleem. Și bătrânii orașului au tremurat la venirea lui și au spus: Vii cu pace?

⁵ Și el a spus: Cu pace; Am venit să sacrific DOMNULUI; sfințiți-vă și veniți cu mine la sacrificiu. Și a sfințit pe Isai și pe fiii săi și i-a chemat la sacrificiu.

⁶ Și s-a întâmplat, după ce ei au venit, că s-a uitat la Eliab și a spus: Cu siguranță unsul DOMNULUI este înaintea DOMNULUI.

⁷ Dar DOMNUL i-a spus lui Samuel: Nu privi la înfățișarea lui, sau la înălțimea staturii lui, pentru că l-am lepădat; fiindcă DOMNUL nu se uită cum

se uită omul, pentru că omul se uită la înfățișare, dar DOMNUL se uită la inimă.

⁸ Atunci Isai a chemat pe Abinadab și l-a trecut înaintea lui Samuel. Și el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales DOMNUL.

⁹ Atunci Isai l-a trecut pe Șama. Și el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales DOMNUL.

¹⁰ Din nou, Isai i-a trecut pe șapte dintre fiii săi pe dinaintea lui Samuel. Și Samuel i-a spus lui Isai: DOMNUL nu i-a ales pe aceștia.

¹¹ Și Samuel i-a spus lui Isai: Sunt aici toți copiii tăi? Iar el a spus: A mai rămas cel mai tânăr și, iată, el păzește oile. Și Samuel i-a spus lui Isai: Trimite și adu-l, pentru că nu vom ședeă până nu va veni el aici.

¹² Și a trimis și a fost adus. Și el era rumen și cu o înfățișare de asemenea minunată și frumos la privit. Și DOMNUL a spus: Ridică-te, unge-l, pentru că acesta este.

¹³ Atunci Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților săi; și Duhul DOMNULUI a venit peste David începând din acea zi. Astfel Samuel s-a ridicat și a mers la Rama.

¹⁴ Dar Duhul DOMNULUI s-a depărtat de la Saul și un duh rău de la DOMNUL îl tulbura.

¹⁵ Și servitorii lui Saul i-au spus: Iată acum, un duh rău de la Dumnezeu te tulbură.

¹⁶ Să poruncească acum domnul nostru servitorilor tăi, care sunt înaintea ta, să caute un bărbat, care este un iscusit cântăreț la harpă; și se va întâmpla, când duhul cel rău de la Dumnezeu este asupra ta, că el va cânta cu mâna sa și tu vei fi bine.

¹⁷ Și Saul a spus servitorilor săi: Aduceți-mi

acum un bărbat care poate cânta bine și aduceți-l la mine.

¹⁸ Atunci a răspuns unul dintre servitori și a spus: Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai betleemitul, care este iscusit în cântare și un bărbat puternic și viteaz și un bărbat de război și chibzuit în toate lucrurile și o persoană frumoasă la vedere și DOMNUL este cu el.

¹⁹ De aceea Saul a trimis mesageri la Isai și a spus: Trimite-mi pe David, fiul tău, care este cu oile.

²⁰ Și Isai a luat un măgar încărcat cu pâine și un burduf cu vin și un ied și le-a trimis prin David, fiul său, lui Saul.

²¹ Și David a venit la Saul și a stat în picioare înaintea lui; și Saul l-a iubit mult; și el a devenit purtătorul său de arme.

²² Și Saul a trimis la Isai, spunând: Să rămână David, te rog, înaintea mea, pentru că a găsit favoare înaintea ochilor mei.

²³ Și s-a întâmplat, când duhul rău de la Dumnezeu era peste Saul, că David lua harpa și cânta cu mâna sa; astfel Saul era înviorat și era bine și duhul rău se depărta de la el.

17

¹ Și filistenii și-au adunat armatele pentru bătălie și s-au adunat la Soco, care aparține lui Iuda, și și-au înălțat corturile între Soco și Azeca, în Efes-Damim.

² Și Saul și bărbații lui Israel s-au strâns și și-au înălțat corturile lângă valea Elah și s-au desfășurat pentru bătălie împotriva filistenilor.

³ Și filistenii stăteau pe un munte într-o parte și Israel stătea pe un munte în cealaltă parte; și era o vale între ei.

⁴ Și a ieșit un luptător din tabăra filistenilor, pe nume Goliat, din Gat, a cărui înălțime era de șase coți și o palmă.

⁵ Și avea un coif de aramă pe capul său și era înarmat cu o haină de zale; și greutatea hainei era de cinci mii de șekeli de aramă.

⁶ Și avea gambiere de aramă peste fluierile picioarelor sale și un scut de aramă între umerii săi.

⁷ Și mânerul suliței sale era ca bârna unui țesător și capul suliței sale cântărea șase sute de șekeli de fier; și purtătorul scutului său mergea înaintea lui.

⁸ Și el a stat în picioare și a strigat către armatele lui Israel și le-a spus: De ce ați ieșit să vă desfășurați de bătălie? Nu sunt eu filistean și voi servitorii lui Saul? Alegeți-vă un om pentru voi și să coboare la mine.

⁹ Dacă este în stare să se lupte cu mine și să măucidă, atunci noi vom fi servitorii voștri; dar dacă îl înving și îlucid, atunci voi să fiți servitorii noștri și să ne serviți.

¹⁰ Și filisteanul a spus: Ocărăsc armatele lui Israel în această zi; dați-mi un om, ca să ne luptăm.

¹¹ Când Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale filisteanului, s-au descurajat și s-au înfricoșat foarte mult.

¹² Și David era fiul aceluia efratit din Betleem-Iuda, al cărui nume era Isai; și el avea opt fii; și bărbatul era considerat printre oameni ca un bătrân în zilele lui Saul.

¹³ Și cei trei fii mai mari ai lui Isai au mers și l-

au urmat pe Saul la bătălie; și numele celor trei fii ai săi care au mers la bătălie erau: Eliab, întâiul născut, și următorul după el, Abinadab, și al treilea, Șama.

14 Și David era cel mai tânăr și cei trei mai mari l-au urmat pe Saul.

15 Dar David a mers și s-a întors de la Saul ca să pască oile tatălui său în Betleem.

16 Și filisteanul se apropia dimineța și seara; și s-a înfățișat patruzeci de zile.

17 Și Isai i-a spus lui David, fiul său: Ia acum pentru frații tăi o efă din aceste grâne prăjite și aceste zece pâini și aleargă în tabără la frații tăi;

18 Și du aceste zece cașuri căpeteniei peste mie și uită-te cum se comportă frații tăi și ia un semn de la ei.

19 Și Saul și ei și toți bărbații lui Israel erau în valea Elah, luptându-se cu filistenii.

20 Și David s-a sculat dis-de dimineată și a lăsat oile cu un păzitor și și-a luat sarcina și a mers, precum Isai îi poruncise; și a ajuns la șanț de apărare, în timp ce oștirea ieșea la bătălie și striga de bătălie.

21 Fiindcă israeliții și filistenii se desfășuraseră de bătălie, armată contra armată.

22 Și David și-a lăsat bagajul în mâna celui care păzea bagajele și a alergat la armată și a venit și a salutat pe frații săi.

23 Și pe când el vorbea cu ei, iată, s-a urcat din armatele filistenilor luptătorul, filisteanul din Gat, pe nume Goliat, și a vorbit cu aceleași cuvinte; și David le-a auzit.

24 Și toți bărbații lui Israel, când l-au văzut pe

bărbatul acela, au fugit din fața lui și s-au temut foarte mult.

²⁵ Și bărbații lui Israel au spus: Ați văzut pe acest bărbat care s-a urcat? Cu siguranță pentru a ocări pe Israel s-a urcat; și așa va fi, că pe bărbatul care îl ucide, împăratul îl va îmbogăți cu mari bogății; și îi va da pe fiica sa și va face liberă casa tatălui său în Israel.

²⁶ Și David a vorbit bărbaților care stăteau lângă el, spunând: Ce se va face omului care va ucide pe acest filistean și va îndepărta ocară de la Israel? Pentru că cine este acest filistean necircumcis, ca să ocărească armatele Dumnezeului cel viu?

²⁷ Și poporul i-a răspuns în acest fel, zicând: Astfel se va face omului care îl ucide.

²⁸ Și Eliab, fratele său cel mai mare, a auzit când el a vorbit cu bărbații aceia; și mânia lui Eliab s-a aprins împotriva lui David și a spus: De ce ai coborât tu aici? Și cu cine ai lăsat acele puține oi în pustie? Cunosco mândria ta și răutatea inimii tale, pentru că ai coborât să vezi băătălia.

²⁹ Și David a spus: Ce am făcut acum? Nu este acesta un motiv destul de bun?

³⁰ Și s-a întors de la el către un altul și a vorbit la fel; și poporul i-a răspuns din nou ca întâia dată.

³¹ Și când cuvintele pe care le-a vorbit David au fost auzite, ei le-au repetat înaintea lui Saul; și el a trimis după el.

³² Și David i-a spus lui Saul: Să nu tremure inima nimănui din cauza lui; servitorul tău va merge și va lupta cu acest filistean.

³³ Și Saul i-a spus lui David: Tu nu ești în stare să mergi împotriva acestui filistean ca să lupți cu el,

căci nu ești decât un tânăr și el un bărbat de război din tinerețea lui.

³⁴ Și David i-a spus lui Saul: Servitorul tău păzea oile tatălui său și au venit un leu și un urs și au luat un miel din turmă;

³⁵ Și am ieșit după el și l-am lovit și l-am eliberat din gura lui; și, când s-a ridicat împotriva mea, l-am apucat de barbă și l-am lovit și l-am ucis.

³⁶ Servitorul tău a ucis și pe leu și pe urs; și acest filistean necircumcis va fi ca unul dintre ei, pentru că a ocărât armatele Dumnezeului cel viu.

³⁷ Și David a mai spus: DOMNUL, care m-a eliberat din laba leului și din laba ursului, el mă va elibera din mâna acestui filistean. Și Saul i-a spus lui David: Du-te și DOMNUL fie cu tine.

³⁸ Și Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura sa și i-a pus un coif de aramă pe cap; de asemenea l-a îmbrăcat cu o haină de zale.

³⁹ Și David și-a încins sabia peste armura sa și a încercat să meargă, pentru că nu le încercase. Și David i-a spus lui Saul: Nu pot să merg cu acestea, pentru că niciodată nu le-am încercat. Și David le-a luat de pe el.

⁴⁰ Și și-a luat toiagul în mână și și-a ales cinci pietre netede din pârâu și le-a pus în sacul de păstor pe care îl avea, în traistă, și praștia lui era în mâna lui; și s-a apropiat de filistean.

⁴¹ Și filisteanul a înaintat și s-a apropiat de David; și omul care purta scutul mergea înaintea lui.

⁴² Și când filisteanul s-a uitat și l-a văzut pe David, l-a disprețuit, pentru că era doar un tânăr și rumen și cu o înfățișare frumoasă.

⁴³ Și filisteanul i-a spus lui David: Sunt eu câine,

de vii la mine cu toiege? Și filisteanul l-a blestemat pe David pe dumnezeii săi.

⁴⁴ Și filisteanul i-a spus lui David: Vino la mine și voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului.

⁴⁵ Atunci David a spus filisteanului: Tu vii la mine cu o sabie și cu o sulită și cu un scut; dar eu vin la tine în numele DOMNULUI oștirilor, Dumnezeu armatelor lui Israel, pe care l-ai ocărât.

⁴⁶ În această zi DOMNUL te va da în mâna mea și te voi lovi și îți voi lua capul; și voi da astăzi trupurile moarte ale oștirii filistenilor păsărilor cerului și fiarelor sălbatice ale pământului; și tot pământul va cunoaște că este un Dumnezeu în Israel.

⁴⁷ Și toată această adunare va cunoaște că DOMNUL salvează nu cu sabie, nici cu sulită, pentru că bătălia este a DOMNULUI și el vă va da în mâinile noastre.

⁴⁸ Și s-a întâmplat, după ce filisteanul s-a ridicat și a înaintat și s-a apropiat să îl întâlnească pe David, că David s-a grăbit și a alergat spre armată să îl întâlnească pe filistean.

⁴⁹ Și David și-a pus mâna în sac și a luat de acolo o piatră și a tras-o cu praștia; și l-a lovit pe filistean în frunte, încât piatra s-a înfipt în fruntea lui; și el a căzut cu fața la pământ.

⁵⁰ Astfel David l-a învins pe filistean cu o praștie și cu o piatră și l-a lovit pe filistean și l-a ucis; dar nu era nicio sabie în mâna lui David.

⁵¹ De aceea David a alergat și a stat în picioare pe filistean și i-a luat sabia și i-a scos-o din teacă și l-a ucis și i-a tăiat capul cu ea. Și când filistenii au

văzut că luptătorul lor era mort, au fugit.

⁵² Și bărbații lui Israel și ai lui Iuda s-au ridicat și au strigat și i-au urmărit pe filistenii până în vale și până la porțile Ecronului. Și răniții filistenilor au căzut pe calea spre Șaaraim, chiar până la Gat și până la Ecron.

⁵³ Și copiii lui Israel s-au întors de la urmărirea filistenilor și le-au prădat corturile.

⁵⁴ Și David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim; dar armura sa a pus-o în cortul său.

⁵⁵ Și când Saul l-a văzut pe David că iese împotriva filisteanului, a spus lui Abner, căpetenia oștirii: Abner, al cui fiu este tânărul acesta? Și Abner a spus: Precum sufletul tău trăiește, o împărate, nu pot să spun.

⁵⁶ Și împăratul a spus: Întreabă al cui fiu este tânărul.

⁵⁷ Și pe când David se întorcea de la măcelul filisteanului, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul cu capul filisteanului în mâna lui.

⁵⁸ Și Saul i-a spus: Al cui fiu ești tu, tinere? Și David a răspuns: Eu sunt fiul servitorului tău Isai betleemitul.

18

¹ Și s-a întâmplat, după ce a terminat el de vorbit cu Saul, că sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul său.

² Și Saul l-a luat în acea zi și nu l-a mai lăsat să meargă acasă la casa tatălui său.

³ Atunci Ionatan și David au făcut un legământ, pentru că îl iubea ca pe sufletul său.

⁴ Și Ionatan și-a dezbrăcat roba care era pe el și i-a dat-o lui David, și hainele sale, până și sabia sa și arcul său și brâul său.

⁵ Și David ieșea oriunde îl trimeea Saul și se purta cu înțelepciune; și Saul l-a pus peste bărbații de război și era bine primit înaintea ochilor întregului popor și de asemenea înaintea ochilor servitorilor lui Saul.

⁶ Și s-a întâmplat, pe când veneau ei, când se întorcea David de la măcelul filisteanului, că femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel cântând și dansând, ca să îl întâlnească pe împăratul Saul cu tamburine, cu bucurie și cu instrumente muzicale.

⁷ Și femeile își răspundeau una alteia cântând și zicând: Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de mii.

⁸ Și Saul s-a înfuriat foarte tare și această spusă nu i-a plăcut, și a spus: I-au atribuit lui David zeci de mii și mie mi-au atribuit numai mii; și ce mai poate avea, decât împărăția?

⁹ Și Saul a privit cu ochi răi pe David începând din acea zi.

¹⁰ Și s-a întâmplat, a doua zi, că un duh rău de la Dumnezeu a venit peste Saul și el profețea în mijlocul casei sale; și David cânta cu mâna sa, precum alte dăți; și Saul avea o suliță în mână.

¹¹ Și Saul a aruncat sulița, pentru că a spus: Voi pironi pe David chiar de perete. Și David s-a ferit dinaintea lui de două ori.

¹² Și Saul s-a temut de David, pentru că DOMNUL era cu el și se depărtase de Saul.

¹³ De aceea Saul l-a îndepărtat de la el și l-a făcut căpetenia sa peste o mie; și el a ieșit și a intrat

înaintea poporului.

¹⁴ Și David s-a purtat cu înțelepciune în toate căile sale; și DOMNUL era cu el.

¹⁵ De aceea când Saul a văzut că se purta foarte înțelept, s-a temut de el.

¹⁶ Dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentru că ieșea și intra înaintea lor.

¹⁷ Și Saul i-a spus lui David: Iată, pe Merab, fiica mea cea mai mare; pe ea ți-o voi da de soție; numai fii viteaz pentru mine și luptă băătăliile DOMNULUI. Fiindcă Saul spunea: Să nu fie mâna mea asupra lui, ci mâna filistenilor să fie asupra lui.

¹⁸ Și David i-a spus lui Saul: Cine sunt eu? Și ce este viața mea, sau familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginere împăratului?

¹⁹ Dar s-a întâmplat la timpul când Merab, fiica lui Saul, trebuia să fie dată lui David, că ea a fost dată lui Adriel din Mehola de soție.

²⁰ Și Mical, fiica lui Saul, îl iubea pe David; și i-au spus lui Saul și lucrul acesta i-a plăcut.

²¹ Și Saul a spus: I-o voi da, ca ea să îi fie o cursă și ca mâna filistenilor să fie asupra lui. De aceea Saul i-a spus lui David: Astăzi îmi vei fi ginere prin una din cele două.

²² Și Saul a poruncit servitorilor săi, spunând: Vorbiți îndeaproape cu David în secret și spuneți: Iată, împăratul găsește plăcere în tine și toți servitorii săi te iubesc; de aceea acum, fii ginerele împăratului.

²³ Și servitorii lui Saul au vorbit aceste cuvinte la urechile lui David. Și David a spus: Vi se pare un lucru ușor să fii ginerele împăratului, văzând că eu sunt un om sărac și puțin prețuit?

24 Și servitorii lui Saul i-au spus, zicând: În acest fel a vorbit David.

25 Și Saul a spus: Astfel să îi spuneți lui David: Împăratul nu dorește zestre, ci o sută de prepuțuri ale filistenilor, ca să fie răzbunat de dușmanii împăratului. Dar Saul gândea să îl facă pe David să cadă prin mâna filistenilor.

26 Și după ce servitorii săi au spus lui David aceste cuvinte, a plăcut mult lui David să fie ginerele împăratului; și zilele nu trecuseră.

27 De aceea David s-a ridicat și a mers, el și oamenii săi, și a ucis dintre filistenii două sute de bărbați; și David a adus prepuțurile lor și le-a dat împăratului în număr deplin, ca să fie ginerele împăratului. Și Saul i-a dat pe Mical, fiica sa, de soție.

28 Și Saul a văzut și a știut că DOMNUL era cu David și că Mical, fiica lui Saul, îl iubea.

29 Și Saul s-a temut și mai mult de David; și Saul a devenit continuu dușmanul lui David.

30 Atunci prinții filistenilor au ieșit să prade; și s-a întâmplat, după ce ei au ieșit, că David se purta mai înțelept decât toți servitorii lui Saul, astfel încât numele său era foarte prețuit.

19

1 Și Saul i-a vorbit lui Ionatan, fiul său, și tuturor servitorilor săi, să îlucidă pe David.

2 Dar Ionatan, fiul lui Saul, a găsit multă plăcere în David; și Ionatan i-a spus lui David, zicând: Saul, tatăl meu, caută să teucidă; de aceea acum, te rog, ia seama la tine însuși până dimineața și rămâi într-un loc tainic și ascunde-te;

³ Și eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpul unde vei fi tu și voi vorbi îndeaproape cu tatăl meu despre tine; și ceea ce voi vedea aceea îți voi spune.

⁴ Și Ionatan a vorbit bine de David lui Saul, tatăl său, și i-a spus: Să nu păcătuiască împăratul împotriva servitorului său, împotriva lui David, pentru că el nu a păcătuit împotriva ta și pentru că lucrările sale au fost foarte bune față de tine;

⁵ Fiindcă și-a pus viața în joc și a ucis pe filistean și DOMNUL a lucrat o mare salvare pentru tot Israelul; tu ai văzut aceasta și te-ai bucurat; pentru ce atunci voiești să păcătuiești împotriva unui sânge nevinovat, să ucizi fără motiv pe David?

⁶ Și Saul a dat ascultare vocii lui Ionatan; și Saul a jurat: Precum DOMNUL trăiește, el nu va fi ucis.

⁷ Și Ionatan l-a chemat pe David și Ionatan i-a arătat toate aceste lucruri. Și Ionatan l-a adus pe David la Saul și el a fost înaintea lui ca înainte.

⁸ Și din nou a fost război; și David a ieșit și a luptat cu filistenii și i-a ucis cu un mare măcel; și ei au fugit dinaintea lui.

⁹ Și duhul rău de la DOMNUL a fost asupra lui Saul, precum ședea în casă cu sulița sa în mână; și David cânta cu mâna lui.

¹⁰ Și Saul a căutat să piaronească pe David de perete cu sulița; dar el s-a ferit din fața lui Saul și acesta a lovit cu sulița în perete; și David a fugit și a scăpat în noaptea aceea.

¹¹ Saul de asemenea a trimis mesageri la casa lui David, să îl pândească și să îl ucidă dimineța; și Mical, soția lui David, i-a spus, zicând: Dacă nu îți vei salva viața la noapte, mâine vei fi ucis.

12 Astfel Mical l-a coborât pe David pe fereastră; și el a mers și a fugit și a scăpat.

13 Și Mical a luat un chip și l-a pus în pat și a pus o pernă din păr de capră la capul său și l-a acoperit cu o pânză.

14 Și, când a trimis Saul mesageri să îl ia pe David, ea a spus: Este bolnav.

15 Și Saul a trimis din nou pe mesageri să îl vadă pe David, spunând: Aduceți-l în pat, la mine, ca să îlucid.

16 Și când mesagerii au intrat, iată, în pat era un chip, cu o pernă din păr de capră la capul lui.

17 Și Saul i-a spus lui Mical: De ce m-ai înșelat astfel și ai trimis departe pe dușmanul meu, încât a scăpat? Și Mical i-a răspuns lui Saul: El mi-a spus: Lasă-mă să merg; De ce să teucid?

18 Astfel David a fugit și a scăpat și a venit la Samuel la Rama și i-a spus tot ce îi făcuse Saul. Și el și Samuel au mers și au locuit în Naiot.

19 Și i s-a spus lui Saul, zicând: Iată, David este la Naiot în Rama.

20 Și Saul a trimis mesageri să îl ia pe David; și când ei au văzut ceata de profeți care profeteau și pe Samuel stând ca rânduiește peste ei, Duhul lui Dumnezeu a venit asupra mesagerilor lui Saul și au profetizat și ei.

21 Și când i s-a spus lui Saul, el a trimis alți mesageri și au profetizat la fel. Și Saul a trimis mesageri din nou, a treia oară, și ei au profetizat de asemenea.

22 Atunci a mers și el la Rama; și a ajuns la o fântână mare care este în Secu; și a întrebat și a spus: Unde sunt Samuel și David? Și unul a spus:

Iată, ei sunt la Naiot, în Rama.

²³ Și a mers acolo la Naiot, în Rama; și Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el și el a mers înainte și a profețit, până a ajuns la Naiot, în Rama.

²⁴ Și de asemenea s-a dezbrăcat de haine și a profețit înaintea lui Samuel în același fel și s-a întins pe jos gol toată ziua aceea și toată noaptea aceea. De aceea se spune: Este și Saul printre profeți?

20

¹ Și David a fugit din Naiot, din Rama, și a venit și a spus înaintea lui Ionatan: Ce am făcut? Care este nelegiuirea mea? Și care este păcatul meu înaintea tatălui tău, încât el îmi caută viața?

² Și Ionatan i-a spus: Nicidecum; nu vei muri; Iată, tatăl meu nu va face niciun lucru mare sau mic fără să mi-l arate; și pentru ce ar ascunde tatăl meu acest lucru de mine? Nu este așa.

³ Și David a jurat din nou și a spus: Tatăl tău știe într-adevăr că am găsit favoare în ochii tăi; și spune: Să nu știe Ionatan aceasta, ca nu cumva să se mâhnească; Dar cu adevărat, precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu este decât un pas între mine și moarte.

⁴ Atunci Ionatan i-a spus lui David: Orice dorește sufletul tău, voi face pentru tine.

⁵ Și David i-a spus lui Ionatan: Iată, mâine este lună nouă și nu trebuie să lipsesc de la a șede cu împăratul la masă; dar tu lasă-mă să merg să mă ascund în câmp până în a treia zi seara.

⁶ Dacă îi voi lipsi cât de cât tatălui tău, atunci spune: David mi-a cerut insistent să alerge până

la Betleem, cetatea sa, pentru că acolo este un sacrificiu anual pentru toată familia.

⁷ Dacă el spune astfel: Este bine; servitorul tău va avea pace; dar dacă se va înfuria, atunci fii sigur că răul este hotărât de el.

⁸ De aceea să te porți cu bunătate cu servitorul tău, pentru că ai adus pe servitorul tău într-un legământ al DOMNULUI cu tine; totuși, dacă este nelegiuire în mine, ucide-mă tu însuși, pentru că de ce m-ai aduce la tatăl tău?

⁹ Și Ionatan a spus: Departe fie aceasta de tine; dacă aș fi știut într-adevăr că răul este hotărât de tatăl meu să vină asupra ta, nu ți-aș fi spus?

¹⁰ Atunci David i-a spus lui Ionatan: Cine îmi va spune? Sau dacă tatăl tău îți va răspunde cu asprime?

¹¹ Și Ionatan i-a spus lui David: Vino și să mergem în câmp. Și au ieșit amândoi în câmp.

¹² Și Ionatan i-a spus lui David: DOMNUL Dumnezeu lui Israel, când voi încerca pe tatăl meu mâine pe timpul acesta, sau poimâine, și, iată, dacă este bun față de David și nu voi trimite la tine și nu îți voi arăta,

¹³ DOMNUL să facă astfel și mult mai mult lui Ionatan; dar dacă îi place tatălui meu să îți facă rău, îți voi arăta și te voi trimite, ca să mergi în pace; și DOMNUL fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu.

¹⁴ Și nu numai cât voi mai trăi să îmi arăți bunătatea DOMNULUI, ca să nu mor,

¹⁵ Ci de asemenea să nu stârpești niciodată bunătatea ta de la casa mea; nu, nici după ce DOMNUL va stârpi pe fiecare din dușmanii lui David, de pe fața pământului.

16 Astfel Ionatan a făcut un legământ cu casa lui David, spunând: Să ceară DOMNUL aceasta din mâna dușmanilor lui David.

17 Și Ionatan l-a făcut pe David să jure din nou, deoarece îl iubea, pentru că îl iubea precum își iubea propriul suflet.

18 Atunci Ionatan i-a spus lui David: Mâine este lună nouă; și lipsa ta va fi observată, pentru că scaunul tău va fi gol.

19 Și după ce vei sta trei zile, să cobori repede și să vii la locul unde te-ai ascuns când acel lucru s-a întâmplat, și să rămâi lângă piatra Ezel.

20 Și voi trage trei săgeți lângă aceasta, ca și când aș trage la țintă.

21 Și, iată, voi trimite un băiat, spunând: Du-te, găsește săgețile. Dacă spun clar băiatului: Iată, săgețile sunt în această parte a ta, ia-le; atunci vino, pentru că este pace pentru tine și nicio vătămare, precum DOMNUL trăiește.

22 Dar, dacă spun astfel tânărului: Iată, săgețile sunt dincolo de tine; mergi pe calea ta, pentru că DOMNUL te-a trimis.

23 Și referitor la acest lucru despre care am vorbit eu și cu tine, iată, DOMNUL este între tine și mine pentru totdeauna.

24 Astfel David s-a ascuns în câmp; și luna nouă a venit, iar împăratul s-a așezat să mănânce mâncare.

25 Și împăratul a șezut pe scaunul său, ca în alte dați, pe un scaun de lângă perete; și Ionatan s-a ridicat și Abner a șezut lângă Saul și locul lui David era gol.

26 Totuși Saul nu a vorbit nimic în acea zi, pentru că se gândea: I s-a întâmplat ceva, el nu este curat;

cu siguranță nu este curat.

²⁷ Și s-a întâmplat a doua zi, a doua zi a lunii, că locul lui David era gol; și Saul a spus fiului său, Ionatan: De ce nu a venit fiul lui Isai să mănânce, nici ieri, nici astăzi?

²⁸ Și Ionatan a răspuns lui Saul: David mi-a cerut insistent să mergă la Betleem;

²⁹ Și a spus: Lasă-mă să merg, te rog, pentru că avem un sacrificiu al familiei în cetate; și fratele meu, el mi-a poruncit să fiu acolo; și acum, dacă am găsit favoare în ochii tăi, lasă-mă să plec, te rog, și să văd pe frații mei. De aceea nu vine la masa împăratului.

³⁰ Atunci mânia lui Saul s-a aprins împotriva lui Ionatan și i-a spus: Tu, fiu de femeie perversă și răzvrătită, nu știu eu că ți-ai ales pe fiul lui Isai spre rușinea ta și spre rușinea goliciunii mamei tale?

³¹ Fiindcă atât cât fiul lui Isai trăiește pe pământ, tu nu vei fi întemeiat, nici tu, nici împărăția ta. De aceea acum, trimite și adu-l la mine, pentru că negreșit va muri.

³² Și Ionatan i-a răspuns tatălui său Saul și i-a zis: Pentru ce să fie ucis? Ce a făcut?

³³ Și Saul a aruncat o suliță spre el ca să îl lovească; prin aceasta Ionatan a cunoscut că este hotărât de tatăl său să ucidă pe David.

³⁴ Astfel Ionatan s-a ridicat de la masă în mânie înverșunată și nu a mâncat pâine în a doua zi a lunii, pentru că era mâhnit pentru David, deoarece tatăl său îi făcuse rușine.

³⁵ Și s-a întâmplat dimineața, că Ionatan a ieșit la câmp la timpul rânduit cu David și un băiețel a ieșit cu el.

³⁶ Și a spus băiatului său: Aleargă, găsește acum săgețile pe care le trag. Și pe când a alergat băiatul, el a tras o săgeată dincolo de el.

³⁷ Și când băiatul a ajuns la locul săgeții pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după băiat și a spus: Nu este săgeata dincolo de tine?

³⁸ Și Ionatan a strigat după băiat: Iute, grăbește, nu sta. Și băiatul lui Ionatan a adunat săgețile și a venit la stăpânul său.

³⁹ Dar băiatul nu știa nimic; numai Ionatan și David cunoșteau lucrul acesta.

⁴⁰ Și Ionatan a dat armele sale băiatului său și i-a spus: Du-te, du-le în cetate.

⁴¹ Și imediat ce băiatul a plecat, David s-a ridicat dintr-un loc dinspre sud și a căzut cu fața la pământ și s-a plecat de trei ori; și s-au sărutat unul pe altul și au plâns unul cu altul, până când David l-a întrecut.

⁴² Și Ionatan i-a spus lui David: Du-te în pace, pentru că am jurat amândoi în numele DOMNULUI, spunând: DOMNUL să fie între mine și tine și între sămânța mea și sămânța ta pentru totdeauna. Și s-a ridicat și a plecat; și Ionatan a mers în cetate.

21

¹ Atunci David a venit la Nob, la preotul Ahimelec; și Ahimelec s-a îngrozit la întâlnirea cu David și i-a spus: De ce ești singur și niciun om cu tine?

² Și David i-a spus preotului Ahimelec: Împăratul mi-a poruncit un lucru și mi-a spus: Să nu știe niciun om despre lucrul pentru care te trimit și ce ți-am poruncit; și am rânduit pe servitorii mei în cutare și cutare loc.

³ De aceea acum, ce ai la îndemână? Dă-mi cinci pâini în mâna mea, sau ce se găsește.

⁴ Și preotul a răspuns lui David și a zis: Nu am pâine obișnuită la îndemână, dar este pâine sfântă, numai dacă tinerii s-au abținut de la femei.

⁵ Și David i-a răspuns preotului și i-a zis: Cu adevărat femeile au fost ținute departe de noi în aceste trei zile, de când am ieșit, și vasele tinerilor sunt sfinte și pâinea este într-un fel obișnuită; da, chiar dacă ar fi sfințită astăzi în vas.

⁶ Astfel preotul i-a dat pâinea sfințită, pentru că nu era acolo altă pâine decât pâinile punerii înainte, care au fost luate dinaintea DOMNULUI, pentru a pune pâine fierbinte în ziua când au fost luate.

⁷ Și un anumit om dintre servitorii lui Saul era acolo în acea zi, închis înaintea DOMNULUI; și numele lui era Doeg, un edomit, căpetenia păstorilor lui Saul.

⁸ Și David i-a spus lui Ahimelec: Și nu ai aici la îndemână o sulită sau o sabie? Fiindcă nu mi-am adus nici sabia, nici armele cu mine, deoarece treaba împăratului cerea grabă.

⁹ Și preotul i-a spus: Sabia lui Goliat filisteanul, pe care l-ai ucis în valea Elah; iată, este aici, învelită într-o pânză în spatele efodului, dacă dorești să o iei, ia-o, pentru că nu este alta aici decât aceasta. Și David a spus: Nu este alta ca ea, dă-mi-o.

¹⁰ Și David s-a ridicat și a fugit în acea zi de frica lui Saul și a mers la Achîș, împăratul Gatului.

¹¹ Și servitorii lui Achîș i-au spus: Nu este acesta David, împăratul țării? Nu au cântat una altea despre el în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii?

¹² Și David a pus aceste cuvinte la inimă și s-a temut foarte mult de Achiş, împăratul Gatului.

¹³ Și și-a schimbat purtarea înaintea lor și s-a prefăcut nebun în mâinile lor și zgâria ușile porții și lăsa să îi curgă scuipatul pe barbă.

¹⁴ Atunci Achiş a spus servitorilor săi: Iată, vedeți că omul este nebun, pentru ce atunci l-ați adus la mine?

¹⁵ Am eu nevoie de oameni nebuni, că ați adus pe acesta să facă pe nebunul în prezența mea? Să între acesta în casa mea?

22

¹ De aceea David a plecat de acolo și a scăpat în peștera Adulam; și când frații săi și toată casa tatălui său au auzit, au coborât acolo la el.

² Și toți cei strămtorați și toți datornicii și toți nemulțumiții s-au adunat la el; și el a devenit căpetenie peste ei; și erau cu el cam patru sute de bărbați.

³ Și David a plecat de acolo la Mițpa, în Moab; și a spus împăratului Moabului: Lasă pe tatăl meu și pe mama mea, te rog, să vină și să stea cu voi, până când voi ști ce va face Dumnezeu pentru mine.

⁴ Și i-a adus înaintea împăratului Moabului; și ei au locuit cu el cât timp a fost David în fortăreață.

⁵ Și profetul Gad i-a spus lui David: Nu rămâne în fortăreață; depărtează-te și du-te în țara lui Iuda. Atunci David s-a depărtat și a intrat în pădurea Heret.

⁶ Când Saul a auzit că David a fost descoperit, el și oamenii care erau cu el (acum, Saul stătea în Ghibea sub un copac în Rama, având sulița sa în

mână și toți servitorii săi stăteau în picioare lângă el).

⁷ Atunci Saul a spus servitorilor săi care stăteau în picioare lângă el: Ascultați acum, voi beniaminilor; vă va da fiul lui Isai fiecăruia dintre voi câmpuri și vii și vă va face el căpetenii peste mii și căpetenii peste sute,

⁸ Încât ați uneltit toți împotriva mea și nu este nimeni care să îmi arate că fiul meu a făcut o alianță cu fiul lui Isai și nu este nimeni dintre voi căruia să îi pară rău pentru mine, sau să îmi arate că fiul meu a stârnit pe servitorul meu împotriva mea, ca să pândească împotriva mea, ca în această zi?

⁹ Atunci a răspuns Doeg edomitul, care era pus peste servitorii lui Saul și a spus: Am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.

¹⁰ Și acesta a întreat pe DOMNUL pentru el și i-a dat merinde și i-a dat sabia lui Goliat, filisteanul.

¹¹ Atunci împăratul a trimis să îl cheme pe preotul Ahimelec, fiul lui Ahitub, și pe toată casa tatălui său, pe preoții care erau în Nob; și ei au venit toți la împărat.

¹² Și Saul a spus: Ascultă acum, tu, fiu al lui Ahitub. Și el a răspuns: Iată-mă, domnul meu.

¹³ Și Saul i-a spus: De ce ați uneltit împotriva mea, tu și fiul lui Isai, în aceea că i-ai dat pâine și o sabie și ai întreat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea, ca să pândească împotriva mea, ca în această zi?

¹⁴ Atunci Ahimelec a răspuns împăratului și a zis: Și cine este atât de credincios printre toți servitorii tăi ca David, care este ginerele împăratului și merge la chemarea ta și este demn de cinste în casa ta?

15 Am început eu atunci să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine; să nu impute împăratul vreun lucru servitorului său, nici întregii case a tatălui meu, fiindcă servitorul tău nu a știut nimic din toate acestea, mic sau mare.

16 Și împăratul i-a spus: Vei muri negreșit, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău.

17 Și împăratul a spus alergătorilor care stăteau în picioare lângă el: Întoarceți-vă și ucideți pe preoții DOMNULUI, pentru că și mâna lor este cu David și pentru că au știut când a fugit și nu mi-au arătat aceasta. Dar servitorii împăratului au refuzat să întindă mâna ca să cadă asupra preoților DOMNULUI.

18 Și împăratul i-a spus lui Doeg: Întoarce-te și aruncă-te asupra preoților. Și Doeg edomitul s-a întors și s-a aruncat asupra preoților și a ucis în aceea zi optzeci și cinci de persoane care purtau un efod de în.

19 Și Saul a lovit Nob, cetatea preoților, cu ascuțișul sabiei, deopotrivă bărbați și femei, copii și sugari și boi și măgari și oi, cu ascuțișul sabiei.

20 Și unul dintre fiii lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, numit Abiatar, a scăpat și a fugit după David.

21 Și Abiatar i-a arătat lui David că Saul a ucis pe preoții DOMNULUI.

22 Și David i-a spus lui Abiatar: Am știut aceasta în aceea zi, când Doeg edomitul era acolo, că va spune cu siguranță lui Saul; eu am cauzat moartea tuturor persoanelor din casa tatălui tău.

23 Rămâi cu mine, nu te teme, pentru că cel care caută viața mea caută și viața ta; dar cu mine vei fi în siguranță.

23

¹ Atunci i-au spus lui David, zicând: Iată, filistenii luptă împotriva Cheilei și jefuiesc ariile.

² De aceea David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să merg și să lovesc pe acești filistenii? Și DOMNUL i-a spus lui David: Du-te și lovește pe filistenii și salvează Cheila.

³ Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ne temem aici, în Iuda; cu cât mai mult dacă mergem la Cheila împotriva armatelor filistenilor?

⁴ Atunci David a întrebat pe DOMNUL din nou. Și DOMNUL i-a răspuns și a zis: Ridică-te, coboară la Cheila, pentru că voi da pe filistenii în mâna ta.

⁵ Astfel David și oamenii săi au mers la Cheila și au luptat cu filistenii și le-au adus vitele și i-a lovit cu un mare măcel. Astfel David i-a salvat pe locuitorii Cheilei.

⁶ Și s-a întâmplat, când Abiatar, fiul lui Ahimelec, a fugit la David la Cheila, că a coborât cu un efod în mâna sa.

⁷ Și i s-a spus lui Saul că David a venit la Cheila. Și Saul a spus: Dumnezeu l-a dat în mâna mea, pentru că este închis, intrând într-un oraș care are porți și drugi.

⁸ Și Saul a chemat tot poporul la război, să coboare la Cheila, să asedieze pe David și pe oamenii săi.

⁹ Și David a cunoscut că Saul lucra în ascuns ticăloșie împotriva lui; și a spus preotului Abiatar: Adu aici efodul.

¹⁰ Atunci David a spus: DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, servitorul tău a auzit că Saul caută să vină la Cheila să nimicească cetatea din cauza mea.

11 Mă vor da oamenii din Cheila în mâna lui? Va coborî Saul, precum a auzit servitorul tău? DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, te implor, spune servitorului tău. Și DOMNUL a spus: Va coborî.

12 Atunci David a spus: Mă vor da oamenii din Cheila pe mine și pe oamenii mei în mâna lui Saul? Și DOMNUL a spus: Te vor da.

13 Atunci David și oamenii săi, care erau cam șase sute, s-au ridicat și au ieșit din Cheila și au mers unde au putut. Și i s-a spus lui Saul că David a scăpat din Cheila; și el a încetat să înainteze.

14 Și David a locuit în pustie, în fortărețe, și a rămas pe un munte în pustia Zif. Și Saul îl căuta în fiecare zi, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâna lui.

15 Și David a văzut că Saul a ieșit să îi caute viața; și David era în pustia Zif, într-o pădure.

16 Și Ionatan, fiul lui Saul, s-a ridicat și a mers la David în pădure și i-a întărit mâna în Dumnezeu.

17 Și i-a spus: Nu te teme, pentru că mâna lui Saul, tatăl meu, nu te va găsi; și tu vei fi împărat peste Israel; și eu voi fi al doilea după tine; și aceasta chiar și Saul, tatăl meu, o știe.

18 Și cei doi au făcut un legământ înaintea DOMNULUI; și David a rămas în pădure, iar Ionatan a plecat la casa lui.

19 Atunci s-au urcat zifiții la Saul în Ghibea, spunând: Nu se ascunde David cu noi în fortărețe în pădure, pe dealul Hachila, care este la sud de Ieșimon?

20 De aceea acum, o împărate, coboară conform cu toată dorința sufletului tău de a coborî și partea noastră va fi să îl predăm în mâna împăratului.

21 Și Saul a spus: Binecuvântați fiți voi de DOM-

NUL, pentru că aveți milă de mine.

²² Mergeți, vă rog, mai pregătiți-vă și aflați și vedeți unde este locul lui, pe unde obișnuiește să meargă și cine l-a văzut acolo, pentru că mi s-a spus că se poartă foarte viclean.

²³ Vedeți de aceea și cunoașteți toate locurile lui de pândă unde se ascunde și întoarceți-vă la mine cu ceva sigur și eu voi merge cu voi; și se va întâmpla, dacă este în țară, că îl voi căuta prin toate miile lui Iuda.

²⁴ Și s-au ridicat și au mers la Zif, înaintea lui Saul; dar David și oamenii săi erau în pustia Maon, în câmpia de la sud de Ieșimon.

²⁵ Și Saul și oamenii săi au mers să îl caute. Și i-au spus lui David; de aceea el a coborât de pe stâncă și a rămas în pustia Maon. Și când Saul a auzit aceasta, l-a urmărit pe David în pustia Maon.

²⁶ Și Saul mergea pe partea aceasta a muntelui și David și oamenii săi pe cealaltă parte a muntelui și David se grăbea să scape, de teama lui Saul, pentru că Saul și oamenii săi l-au încercuit pe David și pe oamenii săi ca să îi prindă.

²⁷ Dar a venit un mesager la Saul, spunând: Grăbește-te și vino, pentru că filistenii au invadat țara.

²⁸ De aceea Saul s-a întors de la urmărirea lui David și a mers împotriva filistenilor, de aceea au numit locul acela Sela-Hamahlecota.

²⁹ Și David s-a urcat de acolo și a locuit în întăriturile din En-Ghedi.

24

¹ Și s-a întâmplat, când s-a întors Saul de la urmărirea filistenilor, că i s-a spus, zicând: Iată,

David este în pustiul En-Ghedî.

² Atunci Saul a luat trei mii de bărbați aleși din tot Israelul și a mers să îl caute pe David și pe oamenii săi pe stâncile caprelor sălbatice.

³ Și a venit la staulele oilor lângă drum, unde era o peșteră; și Saul a intrat să își acopere picioarele și David și oamenii săi au rămas pe laturile peșterii.

⁴ Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ziua despre care DOMNUL ți-a spus: Iată, voi da pe dușmanul tău în mâna ta, ca să îi faci cum ți se va părea bine. Atunci David s-a ridicat și a tăiat pe furiș poala robei lui Saul.

⁵ Și s-a întâmplat, după aceasta, că lui David i-a bătut inima, deoarece tăiase poala robei lui Saul.

⁶ Și a spus oamenilor săi: Să mă ferească DOMNUL să fac acest lucru domnului meu, unsul DOMNULUI, să îmi întind mâna împotriva lui, văzând că este unsul DOMNULUI.

⁷ Astfel David i-a oprit pe servitorii săi cu aceste cuvinte și nu le-a permis să se ridice împotriva lui Saul. Dar Saul s-a ridicat din peșteră și a mers pe calea sa.

⁸ David de asemenea s-a ridicat după aceea și a ieșit din peșteră și a strigat după Saul, spunând: Domnul meu, împărate. Și când Saul s-a uitat în urma sa, David s-a aplecat cu fața la pământ și s-a prosternat.

⁹ Și David i-a spus lui Saul: Pentru ce ascuți cuvintele oamenilor care spun: Iată, David caută vătămarea ta?

¹⁰ Iată, în această zi ochii tăi au văzut cum DOMNUL te-a dat astăzi în mâna mea în peșteră; și unii mi-au cerut să teucid; dar ochii mei te-au cruțat; și am spus: Nu îmi voi întinde mâna împotriva domnu-

lui meu, pentru că el este unsul DOMNULUI.

¹¹ Mai mult, tatăl meu, vezi, da, vezi marginea robei tale în mâna mea; fiindcă în aceea că am tăiat poala robei tale și nu te-am ucis, să știi și să vezi că nu este nici rău, nici încălcare de lege în mâna mea și nu am păcătuit împotriva ta; totuși tu îmi vânezi sufletul ca să mi-l iei.

¹² DOMNUL să judece între mine și tine și DOMNUL să mă răzbune față de tine, dar mâna mea nu va fi asupra ta.

¹³ Precum spune proverbul strămoșilor: Stricăciunea iese de la cei stricați; dar mâna mea nu va fi asupra ta.

¹⁴ După cine a ieșit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești? Un câine mort, un păduche?

¹⁵ DOMNUL deci să fie judecător și să judece între mine și tine și să vadă și să pledeze în cauza mea și să mă elibereze din mâna ta.

¹⁶ Și s-a întâmplat, după ce a terminat David de spus aceste cuvinte lui Saul, că Saul a spus: Este aceasta vocea ta, fiul meu David? Și Saul și-a înălțat vocea și a plâns.

¹⁷ Și i-a spus lui David: Tu ești mai drept decât mine, pentru că tu mi-ai răsplătit bine, în timp ce eu te-am răsplătit cu rău.

¹⁸ Și tu ai arătat astăzi că te-ai purtat bine cu mine; întrucât atunci când DOMNUL m-a dat în mâna ta, tu nu m-ai ucis.

¹⁹ Căci dacă un om găsește pe dușmanul său, îl va lăsa să meargă cu bine? DOMNUL să îți răsplătească cu bine pentru ceea ce mi-ai făcut în această zi.

²⁰ Și acum, iată, știi bine că vei fi într-adevăr împărat și că împărăția lui Israel va fi întemeiată, în

mâna ta.

²¹ Jură-mi de aceea acum pe DOMNUL, că nu vei stârpi sămânța mea după mine și că nu vei nimici numele meu din casa tatălui meu.

²² Și David i-a jurat lui Saul. Și Saul a mers acasă; dar David și oamenii săi s-au urcat în fortăreață.

25

¹ Și Samuel a murit; și toți israeliții s-au adunat și l-au plâns și l-au înmormântat în casa lui, la Rama. Și David s-a ridicat și a coborât în pustiu la Paran.

² Și era în Maon un bărbat, a cărui averi erau în Carmel; și acest bărbat era foarte bogat și avea trei mii de oi și o mie de capre; și își tundeau oile în Carmel.

³ Și numele bărbatului era Nabal; și numele soției sale, Abigail; și ea era o femeie cu o bună înțelegere și cu o înfățișare frumoasă; dar bărbatul era arogant și rău în lucrurile sale; și el era din casa lui Caleb.

⁴ Și David a auzit când era în pustiu că Nabal își tundeau oile.

⁵ Și David a trimis zece tineri și David a spus tinerilor: Urcați-vă la Carmel și mergeți la Nabal și salutați-l în numele meu;

⁶ Și astfel să spuneți celui ce trăiește în prosperitate: Pace deopotrivă ție și pace casei tale și pace la tot ceea ce ai.

⁷ Și acum, am auzit că ai tunzători; acum, pe păstorii tăi, care au fost cu noi, nu i-am vătămat, nici nu le-a lipsit nimic, tot timpul cât au fost în Carmel.

⁸ Întreabă pe tinerii tăi și ei îți vor arăta. De aceea, să găsească tinerii favoare în ochii tăi, pentru că

venim într-o zi bună; dă, te rog, orice îți este la îndemână servitorilor tăi și fiului tău David.

⁹ Și când tinerii lui David au ajuns, i-au vorbit lui Nabal conform cu toate aceste cuvinte în numele lui David și apoi au încetat.

¹⁰ Și Nabal a răspuns servitorilor lui David și a zis: Cine este David? Și cine este fiul lui Isai? Sunt mulți servitori în aceste zile care fug fiecare de la stăpânul său.

¹¹ Să iau atunci eu pâinea mea și apa mea și carnea mea pe care am înjunghiat-o pentru tunzătorii mei și să le dau unor oameni, pe care nu îi cunosc de unde sunt?

¹² Astfel tinerii lui David s-au întors pe calea lor și au mers înapoi și au venit și i-au istorisit toate aceste spuse.

¹³ Și David a spus oamenilor săi: Încingeți-vă fiecare sabia. Și și-au încins fiecare sabia; și David de asemenea și-a încins sabia; și s-au urcat după David cam patru sute de bărbați; iar două sute au rămas lângă lucruri.

¹⁴ Dar unul dintre tineri i-a spus lui Abigail, soția lui Nabal, spunând: Iată, David a trimis mesageri din pustiu ca să salute pe stăpânul nostru; și el i-a batjocorit.

¹⁵ Dar oamenii au fost foarte buni cu noi și nu am fost vătămați, nici nu ne-a lipsit vreun lucru, cât timp am umblat cu ei, când eram în câmpii;

¹⁶ Ei ne-au fost un zid deopotrivă noaptea și ziua, tot timpul cât am fost cu ei păzind oile.

¹⁷ De aceea acum, să știi și să iei aminte la ce dorești să faci, pentru că răul este hotărât împotriva stăpânului nostru și împotriva întregii lui case, pen-

tru că el este într-atât un fiu al lui Belial, încât nimeni nu poate vorbi cu el.

¹⁸ Atunci Abigail s-a grăbit și a luat două sute de pâini și două burdufuri cu vin și cinci oi gata pregătite și cinci măsuri de grâne prăjite și o sută de ciorchini de stafide și două sute de turte de smochine și le-a pus pe măgari.

¹⁹ Și a spus servitorilor ei: Mergeți înaintea mea; iată, eu vin după voi. Dar nu i-a spus soțului ei, Nabal.

²⁰ Și a fost astfel, pe când călărea pe măgar, a coborât pe partea ascunsă a dealului și, iată, David și oamenii săi coborau spre ea; și ea i-a întâlnit.

²¹ Și David spusese: Într-adevăr în zadar am păzit tot ce avea acesta în pustiu, astfel încât nimic nu s-a pierdut din tot ce îi aparținea; și el mi-a răsplătit rău pentru bine.

²² Astfel și chiar mai mult să facă Dumnezeu dușmanilor lui David, dacă voi lăsa din tot ce îi aparține până la lumina dimineții pe vreunul care urinează la perete.

²³ Și când Abigail l-a văzut pe David, s-a grăbit și a sărit jos de pe măgar și a căzut cu fața la pământ înaintea lui David și s-a plecat până la pământ.

²⁴ Și a căzut la picioarele lui și a spus: Asupra mea, domnul meu, asupra mea să fie această nelegiuire; și să vorbească, te rog, roaba ta în auzul tău și ascultă cuvintele roabei tale.

²⁵ Să nu iei aminte domnul meu, te rog, la acest om al lui Belial, adică la Nabal, pentru că precum îi este numele, tot astfel este și el; Nabal este numele lui și prostie este în el; dar eu, roaba ta, nu am văzut pe tinerii domnului meu, pe care i-ai trimis.

²⁶ De aceea acum, domnul meu, precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, văzând că DOMNUL te-a oprit să ajungi să verși sânge și să te răzbiți cu propria ta mână, acum, să fie dușmanii tăi și cei care caută să facă rău domnului meu, ca Nabal.

²⁷ Și acum, această binecuvântare pe care a adus-o roaba ta domnului meu, să fie dată tinerilor care urmează pe domnul meu.

²⁸ Te rog, iartă fărădelegea roabei tale, pentru că DOMNUL va face într-adevăr domnului meu o casă sigură, deoarece domnul meu luptă bătăliile DOMNULUI și rău nu s-a găsit în tine în toate zilele tale.

²⁹ Totuși un om se ridică să te urmărească și să caute sufletul tău; dar sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul vieții cu DOMNUL Dumnezeuul tău; și el va arunca sufletele dușmanilor tăi, ca din mijlocul unei praștii.

³⁰ Și se va întâmpla, când DOMNUL va fi făcut domnului meu conform cu tot binele pe care l-a vorbit referitor la tine și te va fi rânduit conducător peste Israel,

³¹ Că aceasta nu va fi o mâhnire pentru tine, nici poticnire a inimii pentru domnul meu, fie că ai vărsat sânge fără motiv sau că domnul meu s-a răzbunat el însuși, dar când DOMNUL se va purta bine cu domnul meu, atunci să îți amintești de roaba ta.

³² Și David i-a spus lui Abigail: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, care te-a trimis în această zi să mă întâlnești;

³³ Și binecuvântat fie sfatul tău și binecuvântată

fi tu, care m-ai oprit în această zi de a ajunge la vărsare de sânge și de la a mă răzbuna cu propria mea mână.

³⁴ Căci, într-adevăr, precum DOMNUL Dumnezeu lui Israel trăiește, care m-a oprit de la a te vătăma, dacă nu te-ai fi grăbit și nu ai fi venit să mă întâlnești, cu siguranță nu i-ar fi rămas lui Nabal până la lumina dimineții vreunul care urinează la perete.

³⁵ Astfel David a primit din mâna ei ceea ce îi adusese și i-a spus: Urcă-te în pace la casa ta; vezi, am dat ascultare vocii tale și te-am primit.

³⁶ Și Abigail a venit la Nabal; și, iată, el ținea un ospăț în casa lui, ca ospățul unui împărat; și inima lui Nabal era veselă, pentru că era foarte beat; de aceea ea nu i-a spus nimic, mic sau mare, până la lumina dimineții.

³⁷ Dar s-a întâmplat dimineata, când vinul ieșise din Nabal și soția sa i-a spus toate aceste lucruri, că inima lui a murit în el și el a devenit ca o piatră.

³⁸ Și s-a întâmplat cam după zece zile, că DOMNUL l-a lovit pe Nabal încât el a murit.

³⁹ Și când David a auzit că Nabal a murit, a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, care a pledat în cauza ocării mele din mâna lui Nabal și care a oprit pe servitorul său de la rău; fiindcă DOMNUL a întors stricăciunea lui Nabal asupra capului său. Și David a trimis și a vorbit îndeaproape cu Abigail, pentru a o lua de soție.

⁴⁰ Și când servitorii lui David au venit la Abigail, în Carmel, i-au vorbit, spunând: David ne-a trimis la tine, ca să te ia de soție.

⁴¹ Și ea s-a ridicat și s-a plecat cu fața la pământ și

a spus: Iată, lasă roaba ta să fie o servitoare pentru a spăla picioarele servitorilor domnului meu.

⁴² Și Abigail s-a grăbit și s-a ridicat și a călărit pe un măgar, cu cinci fete ale ei care mergeau după ea; și a mers după mesagerii lui David și a devenit soția lui.

⁴³ David de asemenea a luat pe Ahinoam din Izreel; și amândouă au fost soțiile sale.

⁴⁴ Dar Saul o dăduse pe Mical, fiica sa, soția lui David, lui Palti, fiul lui Laiș, care era din Galim.

26

¹ Și zifiții au venit la Saul, la Ghibea, spunând: Nu se ascunde David în dealul Hachila, care este înaintea Ieșimonului?

² Atunci Saul s-a ridicat și a coborât la pustiul Zif, având trei mii de bărbați aleși ai lui Israel cu el, pentru a-l căuta pe David în pustiul Zif.

³ Și Saul și-a întins cortul pe dealul Hachila, care este înaintea Ieșimonului, lângă cale. Dar David locuia în pustiu și a văzut că Saul a venit după el în pustiu.

⁴ David a trimis de aceea spioni și a înțeles că Saul într-adevăr venise.

⁵ Și David s-a ridicat și a venit la locul unde Saul își întinsese cortul; și David a privit locul unde Saul era culcat, și pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii sale; și Saul era culcat înăuntrul șanțului de apărare și poporul își înălțase cortul în jurul lui.

⁶ Atunci a răspuns David și i-a spus lui Ahimelec hititul și lui Abișai, fiul Teruiei, fratele lui Ioab, spunând: Cine va coborî cu mine la Saul în tabără? Și Abișai a spus: Eu voi coborî cu tine.

⁷ Astfel David și Abișai au venit la popor noaptea; și, iată, Saul stătea întins, dormind înăuntrul șanțului de apărare cu sulița sa înfiptă în pământ, la capul său; iar Abner și poporul erau întinși de jur împrejurul lui.

⁸ Atunci Abișai i-a spus lui David: Dumnezeu a dat pe dușmanul tău în mâna ta în această zi; de aceea acum lasă-mă, te rog, să îl pironesc cu sulița în pământ cu o singură lovitură, și nu îl voi lovi a doua oară.

⁹ Și David i-a spus lui Abișai: Nu îl nimici; fiindcă cine poate să își întindă mâna împotriva unsului DOMNULUI și să fie fără vină?

¹⁰ David a mai spus: Precum DOMNUL trăiește, DOMNUL să îl lovească; sau va veni ziua lui să moară; sau va coborî în bătlie și va pieri.

¹¹ Să mă ferească DOMNUL să îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI; dar, te rog, ia acum sulița care este la capul său și ulciorul cu apă și să mergem.

¹² Astfel David a luat sulița și ulciorul cu apă de la capul lui Saul; și s-au îndepărtat și niciun om nu a văzut aceasta, nici nu a știut, nici nu s-a trezit, fiindcă toți erau adormiți, pentru că un somn adânc de la DOMNUL căzuse peste ei.

¹³ Atunci David a trecut de cealaltă parte și a stat pe vârful unui deal de departe; o mare depărtare fiind între ei.

¹⁴ Și David a strigat către popor și către Abner, fiul lui Ner, spunând: Nu răspunzi, Abner? Atunci Abner a răspuns și a zis: Cine ești tu, care strigi către împărat?

¹⁵ Și David i-a spus lui Abner: Nu ești tu un

bărbat viteaz? Și cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci nu ai păzit pe domnul tău, împăratul? Pentru că a venit unul din popor să îl nimicească pe împărat, pe domnul tău.

¹⁶ Acest lucru pe care l-ai făcut nu este bun. Precum DOMNUL trăiește, voi sunteți demni de moarte, pentru că nu ați păzit pe domnul vostru, pe unsul DOMNULUI. Și acum vezi unde este sulita împăratului și ulciorul cu apă care erau la capul lui.

¹⁷ Și Saul a cunoscut vocea lui David și a spus: Este aceasta vocea ta, fiul meu David? Și David a spus: Este vocea mea, domnul meu, o împărate.

¹⁸ Și a spus: Pentru ce urmărește astfel domnul meu pe servitorul său? Fiindcă ce am făcut? Sau ce rău este în mâna mea?

¹⁹ Și acum, te rog, să asculte domnul meu împăratul, cuvintele servitorului său. Dacă DOMNUL te-a stârnit împotriva mea, să accepte ofrandă; dar dacă fiii oamenilor te-au stârnit, blestemați fie ei înaintea DOMNULUI, pentru că m-au alungat în această zi de la a rămâne în moștenirea DOMNULUI, spunând: Du-te, servește alți dumnezei.

²⁰ Și acum, să nu cadă sângele meu la pământ înaintea feței DOMNULUI, pentru că împăratul lui Israel a ieșit să caute un păduche, ca unul care vânează o potârniche în munți.

²¹ Atunci Saul a spus: Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu David, fiindcă nu te voi mai vătăma, pentru că sufletul meu a fost prețios în ochii tăi în această zi; iată, am lucrat prostește și am greșit peste măsură.

²² Și David a răspuns și a zis: Iată, sulita împăratului! Să vină unul dintre tineri și să o ia.

²³ Atunci DOMNUL să întoarcă fiecărui om dreptatea sa și credințioșia sa, pentru că DOMNUL te-a dat în mâna mea astăzi, dar am refuzat să îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI.

²⁴ Și, iată, precum viața ta a fost prețioasă astăzi în ochii mei, tot astfel viața mea să fie prețioasă în ochii DOMNULUI și să mă scape din tot necazul.

²⁵ Atunci Saul i-a spus lui David: Binecuvântat fii tu, fiul meu David, tu vei face deopotrivă lucruri mari și de asemenea vei învinge. Astfel David a mers pe calea sa și Saul s-a întors la locul lui.

27

¹ Și David a spus în inima lui: Acum voi pieri într-o zi de mâna lui Saul. Nu este nimic mai bun pentru mine decât să scap repede în țara filistenilor; și Saul va renunța să mă mai caute în vreun ținut al lui Israel; astfel voi scăpa din mâna lui.

² Și David s-a ridicat și a trecut cu șase sute de bărbați care erau cu el, la Achiș, fiul lui Maoc, împăratul Gatului.

³ Și David a rămas cu Achiș în Gat, el și oamenii săi, fiecare om cu familia sa, de asemenea David cu cele două soții ale lui, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.

⁴ Și i s-a spus lui Saul că David a fugit la Gat; și nu l-a mai căutat.

⁵ Și David i-a spus lui Achiș: Dacă am găsit har în ochii tăi, să îmi dea ei un loc într-un oraș din țară, ca să locuiesc acolo; fiindcă de ce să locuiesc servitorul tău cu tine, în cetatea împărătească?

⁶ Atunci Achiș i-a dat Țiclagul în acea zi; de aceea Țiclagul aparține împăraților lui Iuda până în această

zi.

⁷ Și timpul cât David a locuit în ținutul filistenilor a fost un an întreg și patru luni.

⁸ Și David și oamenii săi s-au urcat și i-au invadat pe gheșuriți și pe ghirziți și pe amaleciți, pentru că aceste națiuni erau din vechime locuitori ai țării, cum mergi la Șur, chiar până la țara Egiptului.

⁹ Și David a lovit țara și nu a lăsat nici bărbat, nici femeie în viață și a luat oile și boii și măgarii și cămilele și hainele și s-a întors și a venit la Achiș.

¹⁰ Și Achiș a spus: Unde ați mers să prădați astăzi? Și David a spus: Am mers împotriva sudului Iudeei și împotriva sudului ierahmeeliților și împotriva sudului cheniților.

¹¹ Și David nu a lăsat în viață nici bărbat, nici femeie ca să aducă vești la Gat, spunând: Nu cumva să spună de noi, zicând: Astfel a făcut David; și astfel va fi obiceiul său tot timpul cât va locui în ținutul filistenilor.

¹² Și Achiș l-a crezut pe David, spunând: El a făcut pe poporul său Israel să îl deteste în întregime; de aceea va fi servitorul meu pentru totdeauna.

28

¹ Și s-a întâmplat, în acele zile, că filistenii și-au adunat armatele pentru război, ca să lupte cu Israel. Și Achiș i-a spus lui David: Să știi bine că vei ieși cu mine la bătălie, tu și oamenii tăi.

² Și David i-a spus lui Achiș: Vei ști într-adevăr ce poate face servitorul tău. Și Achiș i-a spus lui David: De aceea te voi face păzitorul capului meu pentru totdeauna.

³ Și Samuel era mort și tot Israelul îl plânsese și îl înmormântaseră la Rama, în cetatea sa. Și Saul îndepărtase din țară pe cei cu demoni și pe vrăjitori.

⁴ Și filistenii s-au adunat și au venit și și-au întins corturile în Sunem; și Saul a adunat tot Israelul și și-au întins corturile în Ghilboa.

⁵ Și când Saul a văzut oștirea filistenilor, s-a temut și inima sa a tremurat foarte tare.

⁶ Și când Saul a întrebat pe DOMNUL, DOMNUL nu i-a răspuns, nici prin vise, nici prin Urim, nici prin profeți.

⁷ Atunci Saul a spus servitorilor săi: Căutați-mi o femeie care are demon, ca să merg la ea și să o întreb. Și servitorii săi i-au spus: Iată, este o femeie, care are demon, în En-Dor.

⁸ Și Saul s-a deghizat și a îmbrăcat alte haine și a mers și doi bărbați au mers cu el și au venit la femeie noaptea; și a spus: Te rog, ghicește-mi prin demon și adu-mi pe acela pe care ți-l voi numi.

⁹ Și femeia i-a spus: Iată, tu știi ce a făcut Saul, cum a stârpit din țară pe toți cei cu demoni și pe vrăjitori; pentru ce dar întinzi o cursă pentru viața mea, ca să mă dai la moarte?

¹⁰ Și Saul i-a jurat pe DOMNUL, spunând: Precum DOMNUL trăiește, nu ți se va întâmpla nicio pedeapsă pentru acest lucru.

¹¹ Atunci femeia a spus: Pe cine să îți aduc? Și el a spus: Adu-mi pe Samuel.

¹² Și când femeia l-a văzut pe Samuel, a strigat cu voce tare; și femeia i-a vorbit lui Saul, spunând: De ce m-ai înșelat? Pentru că ești Saul.

¹³ Și împăratul i-a spus: Nu te teme; ce ai văzut? Și femeia i-a spus lui Saul: Am văzut dumnezei,

înălțându-se din pământ.

¹⁴ Și el i-a spus: Ce formă are el? Și ea a spus: Un om bătrân se înălță; și este acoperit cu o mantie. Și Saul a priceput că era Samuel și s-a aplecat cu fața la pământ și s-a prosternat.

¹⁵ Și Samuel i-a spus lui Saul: De ce m-ai tulburat, înălțându-mă? Și Saul a răspuns: Sunt foarte strâmtorat, pentru că filistenii fac război împotriva mea și Dumnezeu s-a depărtat de la mine și nu îmi mai răspunde, nici prin profeți, nici prin vise; de aceea te-am chemat, ca să îmi faci cunoscut ce să fac.

¹⁶ Atunci Samuel a spus: Pentru ce atunci mă întrebi pe mine, văzând că DOMNUL s-a depărtat de la tine și a devenit dușmanul tău?

¹⁷ Și DOMNUL i-a făcut, precum a vorbit prin mine; fiindcă DOMNUL a rupt împărăția din mâna ta și a dat-o aproapei tale, lui David;

¹⁸ Pentru că nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ai împlinit furia lui înverșunată asupra lui Amalec, de aceea ți-a făcut DOMNUL acest lucru astăzi.

¹⁹ Mai mult, DOMNUL va da de asemenea pe Israel cu tine în mâna filistenilor; și mâine tu și fiii tăi veți fi cu mine; DOMNUL de asemenea va da oștirea lui Israel în mâna filistenilor.

²⁰ Atunci Saul a căzut îndată întins la pământ și s-a temut foarte tare, din cauza cuvintelor lui Samuel; și nu era nicio putere în el, pentru că nu mâncase pâine toată ziua și toată noaptea.

²¹ Și femeia a venit la Saul și a văzut că era foarte tulburat și i-a spus: Iată, roaba ta a ascultat de vocea ta și mi-am pus viața în joc și am dat

ascultare cuvintelor tale pe care mi le-ai vorbit.

²² De aceea acum, te rog, dă și tu ascultare vocii roabei tale și lasă-mă să pun o bucată de pâine înaintea ta; și mănâncă, să ai putere, când mergi pe calea ta.

²³ Dar el a refuzat și a spus: Nu voi mânca. Dar servitorii săi, împreună cu femeia, l-au constrâns; și el a dat ascultare vocii lor. Astfel s-a ridicat de la pământ și a șezut pe pat.

²⁴ Și femeia avea un vițel gras în casă; și s-a grăbit și l-a înjunghiat; și a luat făină și a frământat-o și a copt azime din ea;

²⁵ Și a adus înaintea lui Saul și înaintea servitorilor săi și ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat în acea noapte.

29

¹ Și filistenii și-au adunat toate armatele la Afec; și israeliții și-au întins corturile lângă o fântână care este în Izreel.

² Și domnii filistenilor au trecut înainte cu sutele și cu miile; dar David și oamenii săi au trecut în ariergardă cu Achiș.

³ Atunci au spus prinții filistenilor: Ce fac acești evrei aici? Și Achiș a spus prinților filistenilor: Nu este acesta David, servitorul lui Saul, împăratul lui Israel, care a fost cu mine aceste zile sau acești ani și nu am găsit nicio vină în el de când a sosit la mine până în această zi?

⁴ Și prinții filistenilor s-au înfuriat pe el; și prinții filistenilor i-au spus: Trimite înapoi pe acest om, ca să meargă la locul său pe care i l-ai rânduit și să nu coboare cu noi la bătălie, ca nu cumva în bătălie să fie potrivnicul nostru; căci cu ce ar putea el să

se împace cu domnul său? Nu cu capetele acestor oameni?

⁵ Nu este acesta David, despre care ele cântau una alteia în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii?

⁶ Atunci Achiș l-a chemat pe David și i-a spus: Într-adevăr, precum DOMNUL trăiește, tu ai fost integru și ieșirea ta și intrarea ta cu mine în oștire este bună înaintea ochilor mei, pentru că nu am găsit rău în tine din ziua venirii tale la mine până în această zi; totuși, domnii nu te plac.

⁷ De aceea acum întoarce-te și mergi în pace, ca să nu displaci domnilor filistenilor.

⁸ Și David i-a spus lui Achiș: Dar ce am făcut? Și ce ai găsit în servitorul tău cât am fost cu tine și până în această zi, ca să nu merg să lupt împotriva dușmanilor domnului meu, împăratul?

⁹ Și Achiș i-a răspuns și i-a zis lui David: Știu că ești bun înaintea ochilor mei, ca un înger al lui Dumnezeu; totuși, prinții filistenilor au spus: Să nu se urce cu noi la bătălie.

¹⁰ De aceea acum, scoală-te devreme dimineața cu servitorii domnului tău care au venit cu tine; și imediat ce vă sculați dimineața și aveți lumină, plecați.

¹¹ Astfel David și oamenii săi s-au sculat devreme dimineața, pentru a se depărta și pentru a se întoarce în țara filistenilor. Și filistenii s-au urcat la Izreel.

30

¹ Și s-a întâmplat, când David și oamenii săi au venit la Țiclag în a treia zi, că amaleciții invadaseră

sudul și Țiclagul și loviseră Țiclagul și îl arseseră cu foc;

² Și luaseră captive pe femeile care erau în el; nu au ucis pe niciuna, fie mare sau mică, ci le-au dus și au mers pe calea lor.

³ Astfel David și oamenii săi au venit în cetate și, iată, aceasta era arsă cu foc; și soțiile lor și fiii lor și fiicele lor, erau luate captive.

⁴ Atunci David și poporul care era cu el și-au înălțat vocea și au plâns până nu au mai avut putere să plângă.

⁵ Și cele două soții ale lui David erau luate captive: Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.

⁶ Și David era foarte strâmtorat, pentru că poporul vorbea să îl împoaște cu pietre deoarece sufletul întregului popor era mâhnit, fiecare om pentru fiii săi și pentru fiicele sale; dar David s-a încurajat în DOMNUL Dumnezeuul său.

⁷ Și David a spus preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: Te rog, adu-mi aici efodul. Și Abiatar a adus efodul acolo la David.

⁸ Și David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să urmăresc această ceată înarmată? Să o ajung? Și el i-a răspuns: Urmărește-i, pentru că într-adevăr îi vei ajunge și negreșit vei lua înapoi totul.

⁹ Astfel David a mers, el și cei șase sute de oameni care erau cu el și au ajuns la pâ râul Besor, unde cei care au rămas în urmă s-au oprit.

¹⁰ Dar David i-a urmărit, el și patru sute de oameni, pentru că două sute au rămas în urmă, cei care erau atât de obosiți încât nu puteau să treacă pâ râul Besor.

11 Și au găsit un egiptean în câmp și l-au adus la David și i-au dat pâine și el a mâncat; și l-au făcut să bea apă;

12 Și i-au dat o bucată de turtă de smochine și doi ciorchini de stafide; și după ce a mâncat, duhul lui i-a revenit, pentru că nu mâncase pâine, nici nu băuse apă trei zile și trei nopți.

13 Și David i-a spus: Al cui ești? Și de unde ești? Și el a spus: Eu sunt un tânăr din Egipt, servitor al unui amalecit; și stăpânul meu m-a lăsat, pentru că acum trei zile am căzut bolnav.

14 Noi am invadat în partea de sud a cheretiților și în ținutul care aparține de Iuda și în partea de sud a lui Caleb; și am ars Țiclagul cu foc.

15 Și David i-a spus: Poți să mă cobori la această ceată? Iar el a spus: Jură-mi pe Dumnezeu că nici nu mă vei ucide nici nu mă vei da în mâinile stăpânului meu și te voi coborî la această ceată.

16 Și după ce l-a coborât, iată, ei erau împraștiați pe toată fața pământului, mâncând și bând și dansând, pentru toată prada cea mare pe care o luaseră din țara filistenilor și din țara lui Iuda.

17 Și David i-a lovit din amurg chiar până în seara zilei următoare; și nu a scăpat niciun om dintre ei, în afară de patru sute de tineri, care au călărit pe cămile și au fugit.

18 Și David a luat înapoi tot ceea ce amaleciții duseseră; și David și-a eliberat pe cele două soții.

19 Și nimic nu le lipsea, fie mic sau mare, nici fii, nici fiice, nici pradă, nici vreun lucru pe care li-l luaseră: David a recuperat totul.

20 Și David a luat toate turmele și cirezile, pe care le-au mânat înaintea celorlalte vite și au spus:

Aceasta este prada lui David.

²¹ Și David a venit la cei două sute de bărbați, care erau atât de oboșiți încât nu l-au putut urma pe David, pe care îi făcuseră să rămână la pârâul Besor; și ei au ieșit să îl întâmpine pe David și să întâlnească poporul care era cu el; și când David s-a apropiat de popor, i-a salutat.

²² Atunci au răspuns toți oamenii stricați și ai lui Belial, dintre cei care au mers cu David și au zis: Căci ei nu au mers cu noi, nu le vom da nimic din prada pe care am luat-o înapoi, ci doar fiecărui bărbat soția sa și copiii săi, ca să îi ducă și să plece.

²³ Atunci David a spus: Să nu faceți astfel, frații mei, cu ceea ce ne-a dat DOMNUL, care ne-a păstrat și a dat în mâna noastră ceata care a venit împotriva noastră.

²⁴ Fiindcă cine vă va da ascultare în acest lucru? Ci cum este partea celui care coboară la bătălie, tot astfel să fie partea celui care rămâne lângă lucruri, vor împărți la fel.

²⁵ Și a fost astfel din acea zi înainte, că el a făcut din aceasta un statut și o rânduială pentru Israel până astăzi.

²⁶ Și când David a venit la Țiclag, a trimis din pradă bătrânilor lui Iuda, chiar prietenilor săi, spunând: Iată, un dar pentru voi, din prada dușmanilor DOMNULUI;

²⁷ Celor din Betel și celor din sudul Ramotului și celor din Iatir,

²⁸ Și celor din Aroer și celor din Sifmot și din Eștemoa,

²⁹ Și celor din Racal și celor din cetățile ierah-meeliților și celor din cetățile cheniților,

³⁰ Și celor din Horma și celor din Cor-Așan și din Atac,

³¹ Și celor din Hebron și tuturor locurilor unde David însuși și oamenii săi aveau obiceiul să meargă.

31

¹ Și filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui Israel au fugit din fața filistenilor și au căzut uciși în muntele Ghilboa.

² Și filistenii i-au urmărit neconținut pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au ucis pe Ionatan și pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul.

³ Și bătălia s-a încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a fost rănit grav de arcași.

⁴ Atunci Saul a spus purtătorului său de arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu cumva acești necircumciși să vină și să mă străpungă și să își bată joc de mine. Dar purtătorul său de arme a refuzat, pentru că se temea foarte tare. De aceea Saul a luat o sabie și s-a aruncat în ea.

⁵ Și când purtătorul său de arme a văzut că Saul era mort, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit cu el.

⁶ Astfel Saul a murit și cei trei fii ai săi și purtătorul său de arme și toți oamenii săi, în aceeași zi, împreună.

⁷ Și când bărbații lui Israel care erau de partea cealaltă a văii și cei de partea cealaltă a Iordanului, au văzut că bărbații lui Israel au fugit și că Saul și fiii săi erau morți, au părăsit cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit în ele.

⁸ Și s-a întâmplat a doua zi, după ce filistenii au venit să îi dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai săi, căzuți la muntele Ghilboa.

⁹ Și i-au retezat capul și l-au dezbrăcat de armura lui și au trimis în țara filistenilor de jur împrejur, să proclame aceasta în casa idolilor lor și printre popor.

¹⁰ Și i-au pus armura în casa Astarteei; și i-au pironit trupul de zidul Bet-Șanului.

¹¹ Și când locuitorii din Iabes-Galaad au auzit despre cele ce făcuseră filistenii lui Saul,

¹² Toți bărbații viteji s-au ridicat și au mers toată noaptea și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor săi de pe zidul Bet-Șanului și au venit la Iabes și le-au ars acolo.

¹³ Și le-au luat oasele și le-au îngropat sub un copac la Iabes și au postit șapte zile.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9